

KJENNETEGNET

PÅ EN SANN PROFET

 Takk, broder Borders. La oss bare bli stående mens vi har bønn. Jeg lurer på hvem som har et bønnebegjær i kveld, som ville løfte opp sine hender og si: “Herre, det er meg”? La oss nå bøye våre hoder.

² Vår Himmelske Far, idet vi hører denne sangen: “Herre, jeg tror.” Vi kan tenke på—på de gangene, rundt om i verden, jeg har hørt den på så mange språk, “Herre, jeg tror.” *Bare Tro*. Og Far, vi ber om at det vil være mer enn en sang til oss i kveld, og bli en realitet. Må vi ha stor tro på Deg i kveld.

³ Og nå ber vi for denne lille menigheten, dens pastor, vår broder Fuller, Din tjener, en broder vi har tillit til. Og vi ber for hans familie, hans arbeidere her, diakonene, tillitsmenn og alle som kommer inn gjennom disse innviede dører. Vi ber, Herre, at det alltid vil forbli et fyrtårn for Jesus Kristus.

⁴ Velsign alle forkynnerbrødrene som er her i kveld, disse som kommer inn og ut med oss, hele veien nedover. Vi ber, Far, at Du vil velsigne dem rikelig.

⁵ Og vi ber i kveld om enda en utgytelse av Ditt Nærvær over oss. Vi er i behov, Herre. Vi trenger Deg. Vi er stadig i behov fordi vi er her på slagmarken, Herre, hvor beslutningene må gjøres. Og vi ber, Far, at Du bestandig vil oppmuntre oss med Din Tilstedeværelse. Det betyr så mye for oss, å vite at Du er med oss. Bare vis Deg Selv tilstedeværende, Herre, da oppmuntrer det oss til å gå videre. Helbred de syke og lidende. Frels de fortapte. Oppmuntre de mismodige. Gi ære til Deg Selv. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁶ Jeg tror det var David som sa: “Jeg ble glad da de sa til meg: ‘La oss gå inn i Herrens hus.’”

⁷ Billy sa for en stund siden, sa: “Blir du ikke litt trett, pappa?”

⁸ Jeg svarte: “Ja. Jeg har vært trett hele mitt liv.” Det er blitt slik at jeg ble vant til det.

⁹ Jeg begynte å tenke: “Vel, jeg begynner å bli for gammel. Jeg burde liksom ta det litt roligere.” Så kommer det noen bortover, omtrent åtti eller nitti år gamle og bare setter landet i brann, nesten dobbelt så gamle som meg, vet dere. Jeg tenkte: “Åh du! Jeg skammer meg over meg selv.”

¹⁰ Nede i tabernaklet hjemme er det et gammelt lite ektepar ved navn Kidd, som kommer der nede fra Ohio. Nå, de er begge

i, godt inne i sine åttifem eller åttiåtte. Og de er så gamle at de ikke kan gå inn i menigheter så mye mer, fordi deres... De har ikke nok stemme. Men vet du hva de gjør? Omtrent ethvert lydbånd... Denne lille gamle kvinnen sparte sine penger og kjøpte en båndopptaker. Og så får hun et lydbånd. Jeg sender henne lydbånd. Og hun vil ta disse lydbåndene, og hun vil gå til sykehusene, overalt hvor hun kan sette denne båndopptakeren, hun og hennes lille gamle mann spiller disse lydbåndene. Og så skal jeg sende henne en stor rull med—med bønneduker som jeg har bedt over. Og rett som det er: “Broder Willy, jeg er tom for bønneduker igjen.” Og så når jeg ser dem, hun vil komme inn i menigheten, litt hvitt hår, et lite sjal; og han, en bitte liten kar.

For omtrent fire eller fem år siden, da jeg var i...

¹¹ Hva er navnet på det stedet der i Ohio, hvor de har dette stevnet hvert år? De kaller det Chautauqua. Men jeg glemmer det nå. Det er på områdene der. Men hva er navnet på byen, jeg kommer ikke på det. [En broder sier: “Franklin.” En søster sier: “Miami, ved Middletown.”—Red.] Nå, det er, dere er like i nærheten nå. Noen sa at vi drar rett gjennom Miami. [Broderen sier igjen: “Franklin.”] Og det er i nærheten av Franklin. Ja. Det er riktig. Midt i...Jeg tror det er i mellom Franklin... [To brødre sier: “Middletown.”] Middletown. Det er det. Det er riktig. Så, det stemmer, Middletown, nede ved elva, altså i Chautauqua-området inne der. Det er dette store basketball-, sports-senteret der.

¹² Og denne broderen, åh, jeg har kjent dem i årevis, og lille gamle broder Kidd er, åh, jeg tror han var åtti da de tok ham over, og legene fant ut at hans prostata hadde blitt ondartet. Og så, denne utvekten bare pakket seg rundt ham. Vel, de sa at det måtte bli operert. Så, da de åpnet ham opp: “Nå, det er ingen grunn til å operere. Det er kommet for langt.” Skjønner? Sa: “Det er ingen måte å gjøre det på i det hele tatt.” Vel, de brakte den lille karen hjem. Og, operasjonen var tøff for en åtti år gammel mann. Og han veide bare omtrent, åh, jeg gjetter, mindre enn hundre pund.

¹³ Så, fru Kidd ringte ned hit. Jeg hadde nettopp kommet hjem fra et eller annet sted. Broder Kidd var døende. Og sa: “Han ønsker å se deg, broder Branham, før du... før han reiser.” Vel, Billy og jeg tok en helomvending. Vi fikk meldingen en kveld omkring klokken ti. Vi startet neste morgen omkring fire. Fordi på formiddagen neste dag måtte jeg dra igjen. Og vi slet nesten ut dekkene på bilen vår for å komme opp der.

¹⁴ Den lille gamle karen, de fikk ham opp da jeg kom dit. Og han hadde et lite sjal over skuldrene, sittende der som en gammel patriark. Det bare gjorde noe med meg. Og da jeg gikk for å se på ham, kikket han bortover.

15 Det var en annen gammel dame som satt der, hadde vært en av medlemmene i menigheten hans fra da han forkynte i fjellene, kull-området i Kentucky, hvor hun vasket for femten cent per dag, for å sende mannen sin ut på feltene for å forkynte Evangeliet. Det var omtrent ti år før jeg ble født; forkynte Budskapet! Og han så over der, og han kalte henne “bestemor”, og ham åtti år gammel. Og hun var forbi nitti. Og så sa han: “Bestemor, du ser hvit ut som snø.”

16 Jeg tenkte: “Det er måten for en forkynner til å se på noen fra sin menighet, liggende, sittende der, døende. ‘Bestemor, du ser hvit ut som snø.’” Ja.

Og han kikket seg rundt. Han sa: “Broder Branham?”

Jeg sa: “Ja, broder Kidd?”

17 Han sa: “Vel, jeg antar at det ikke vil være lenge til Han vil sende ned min vogn.” Sa: “Jeg drar opp denne morgenen.”

18 Og jeg sa: “Underfullt, broder Kidd.” Jeg sa: “Det er slik en skal kjenne det.”

19 Og den lille gamle søster Kidd, hvor mange kjenner henne, her inne? Ja. Jeg vet, åh, mange av dere kjenner dem. Så han sa. . . Hun sa: “Men, broder Willy, tror du ikke at Gud kan helbrede pappa nå?”

Sa: “Ja visst, det kan Han.”

20 Og han sa: “Vel, ære være Gud!” Han sa: “Hvis Han ønsker å helbrede meg”, sa: “Jeg er—jeg er klar til tjeneste igjen.”

Jeg tenkte: “Åtti år gammel!”

Jeg begynte å knele ned. Der kom visjonen. Det var det.

21 To dager senere tok de ham tilbake til sykehuset. Guttene hans var i politiet der i byen. De kunne ikke forstå det. Tok ham tilbake til legen. Og legen klødde seg i hodet og sa: “Mann, det finnes ikke et spor av det som jeg kan finne noen steder, nå, fortell meg din historie.” Og så farer han nedover sykehuset. Rett tilbake med sin båndopptaker, her kommer han, spiller Budskapet. Og de bor der i. . . Og rett der i nærheten av Chautauqua og der.

22 Nå, så snart jeg setter i gang med *De Syv Segl*, slik vi gjorde med *De Syv Menighetstider*. Hun ringte meg forleden kveld, hun sa: “Vel, kjære, hvis jeg bare hadde penger”, hun sa: “Jeg ville uten tvil likt å komme ned.”

23 Jeg sa: “Ikke tenk på det, fru Kidd. Deres—deres rom venter. Du og far, kom bare ned.”

Hun sa: “Velsignet være ditt lille hjerte!”

24 Og det bare får meg til å føle virkelig godt, dere vet, fordi de oppmuntret meg. Åttifem eller åttiseks år gamle, og er fortsatt i gang. Så meg, som klager her, på femtite. Så, Åh du, det gjør at du synes å få mot.

25 Vel, vi har så mye å snakke om, og slik en fin gruppe å tale til, vel, vi kunne bare bli her halve natten.

26 Men dere må gå til søndagsskolen i morgen nå. Så, du må være sikker på å gjøre det. Og husk, jeg har alltid sagt, det er absolutt en synd å sende barna dine til søndagsskolen. Gjør aldri det. Det er feil. Ta dem med, alltid. Ser dere? Gå alltid sammen med dem. Han . . . Og så, nå, det er i morgen.

27 Så nå, hvis du har vært nødt til å gå glipp av jobben, for å høre, for å være sammen med oss og be med oss og så videre, at du må utebli fra jobben, det er greit. Bare fortsett videre med å utebli fra jobben, men du må aldri utebli fra menigheten. Gå aldri glipp av menigheten. Jeg ville aldri forsinke deg slik at du går glipp av menigheten. Men hvis du trenger å forsake jobben, en gang i blant, det vil ikke skade. Nå, fordi, jobb, det er bare ditt daglige brød, og du, Herren lovet å gi det. Så, men dette, du må virkelig være sikker på å komme til menigheten. Skjønner?

28 Jeg tror i morgen tidlig at jeg er sammen med en annen god broder her i byen. Men nå vet jeg ikke hva han heter. Jeg tror det kalles den Apostoliske Kirke eller Apostolic Church, heller. Det er den Apostoliske Kirken. Jeg—jeg kjenner kanskje broderen. Hans navn er ikke på papiret. Men jeg—jeg vet ikke hvem broderen er på dette tidspunktet. Så i morgen kveld, oppe. . . [En broder sier: “Macias.”—Red.] Unnskyld? [“Broder Macias.”] Broder Macias. Åh, Macias. Åh, den meksikanske menigheten. Er det riktig? Åh, er det han som tok broder Garcia’s plass da han dro herfra? [“Riktig.”] Fint. Det er veldig fint.

29 Hør, jeg fikk et brev her for en tid siden, fra hans datter, oppe. . . Broder Garcia, oppe i—i California, holder fortsatt på. Så, jeg er så takknemlig. Når. . . Jeg så broder og søster Garcia da jeg var i San Jose, tror jeg, sammen med broder Borders der oppe. De har det bare bra. Jeg vil aldri glemme disse kveldene der oppe i den lille meksikanske menigheten. Jeg har aldri hørt så mye “Gloria a Dios” i hele mitt liv. Jeg vil aldri glemme det, “Gloria a Dios.”

30 [Broder Williams snakker til broder Branham—Red.] Åh du! Takk, broder Williams. Det er bra. Femten hundre seter, i morgen, i denne kirken. Skal si, alle kan komme over hit, hvis dere ikke går. . . Nå, vent litt. Jeg bør være forsiktig med dette. Jeg sa noe galt nå. Nei. Med all oppriktighet, du blir værende på din post. Skjønner? Ikke. . . Nå, det er greit.

31 Og i dag fant jeg ut at de. . . Jeg har sett et telt. Jeg var her nede i Sixteenth and Henshaw. Eller, det er hva det var da jeg var inne, over her i Arizona, for omtrent trettifem år siden, en gammel grusvei. Jeg gikk ut der hvor de var, og det var Sixteenth and Henshaw. Jeg bodde der med noen mennesker, Francisco, og—og nå ville du ikke kjenne igjen det samme stedet. Har endog endret navnet. Jeg tror det heter Buckeye Road nå.

Og åh, hvordan ting forandrer seg, men det gjør ikke Gud.

³² Og så var jeg der borte og så en broder som har et teltmøte. En broder der nede som har fått opp et telt. Jeg gikk rundt for å se om jeg kunne se ham, men jeg så ham ikke noe sted, for å fortelle ham at vi ikke var her i konkurranse med ham. Men, det er bare så mange mennesker her!

³³ Jeg husker Jack Shuler. Dette ville være bra for dere metodister. Da jeg kom inn her en gang, var på Madison Square Garden, Jack var her ute på den—på den videregående skolen. Og—og jeg ringte ham opp. Og jeg sa: “Broder Jack?”

Han sa: “Ja. Er dette broder Branham?”

Jeg sa: “Ja.” Jeg sa: “Jeg trenger meg rett inn her på deg.”

³⁴ Og han sa: “Nei.” Sa: “Nei. Jeg ble bare værende for lenge, og kom over i din periode.”

³⁵ Og jeg sa: “Åh, jeg beklager, broder Jack.” Jeg sa: “Jeg . . .”

³⁶ “Åh,” sa—sa han: “det er greit, broder Branham.” Sa: “De ville bare at jeg skulle være lenger.”

³⁷ Jeg sa: “Åh, min gruppe vil ikke plage dere der ute, uansett, Jack”, jeg sa: “fordi nesten alle mine er pinsevenner.”

Han sa: “Selvfølgelig, mine er også.”

Jeg sa: “Jasså?”

“Vel”, sa han, “Ja visst.” Han sa: “Jeg er pinsevenn.”

³⁸ Jeg sa: “Nå, du bør ikke la Bob få vite det.” Det er faren hans, dere vet. Og han er metodist også, til fingerspissene, vet dere.

³⁹ “Vel”, sa han, “broder Branham, vet du ikke hva en—hva en pinsevenn er?”

Jeg sa: “Jeg tror det.”

Sa: “Det er en ortodoks metodist.”

⁴⁰ Det er sånn omtrent riktig, ortodoks metodist. Det er riktig. Hvis metodistkirken ville ha fortsatt med sitt budskap, ville den ha gått rett videre inn i pinsen. Den—den virkelige menigheten gjorde det.

⁴¹ Nei, ingen ringeakt for din denominasjon nå, broder. Skjønner? Fordi pinsen er ikke en organisasjon. De prøvde å få det til, men de har sannelig mislyktes med det. Ser dere? Det er en opplevelse. Ja. Pinsen er for katolikker, eller—eller jøder, eller hvem som helst. Det får . . . Pinsen er en opplevelse, ikke en organisasjon.

⁴² Og nå, hvis alle har fått sin Bibel åpnet, eller i nærheten, at dere vil ønske å lese sammen med meg noen Ord. Jeg liker å lese Ordet. Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Fordi tross alt, det jeg kunne si, kan feile, fordi jeg er en mann. Men det Han sier kan ikke feile. Skjønner? “Himmel og jord skal forgå, men Mine Ord skal ikke slå feil.” Åh! Er ikke det fantastisk?

[“Amen.”] Hans Ord skal aldri feile. For en herlig ting det er! Hans Ord skal aldri feile.

⁴³ Nå la oss lese i kveld fra, og trekke en liten sammenheng fra, hva jeg kommer til å bruke som en tekst, om Herren vil. Det er i Amos' Bok, profetien til Amos. Og han levde omkring sju hundre og . . . Jeg tror det er omtrent sju hundre og åttisyv år før Kristi komme. La oss slå opp i det tredje kapittel av Amos, Herrens Ord ved Amos. Og jeg—jeg liker denne mannen. Han regnes som en av de små profetene, men han hadde sannelig Herrens Ord.

Hør dette ordet som HERREN har talt mot dere, Israels barn, mot hele den åtten som jeg førte opp fra landet Egypt:

Bare dere har jeg kjent . . . alle slektene på jorden. Derfor må jeg straffe dere for alle deres misgjerninger.

Vandrer vel to sammen, uten at de er blitt enige om det?

Brøler løven i skogen uten at den har noe bytte? Lar den unge løven sin røst høre fra hulen uten at han har fanget noe?

Faller en fugl i snaren på jorden uten at det er noen felle for den? Spretter en snare opp fra jorden uten at den har fanget noe?

Når det blåses i basunen i byen, blir ikke folket redde? Når det skjer en ulykke i en by, er det ikke HERREN som har gjort det?

For Herren . . . gjør ingenting uten at han åpenbarer sine hemmeligheter for sine tjenere, profetene.

Løven brøler! Hvem må ikke da frykte? Herren GUD har talt! Hvem må ikke da profetere?

⁴⁴ Må Herren legge Sin velsignelse til disse Ordene.

⁴⁵ Hans små øyne må ha blitt smale, idet den varme solen skinte ned denne morgenen og glinset i hans hvite skjegg og hår, da han nådde toppen av åsen nord for Samaria og så bort på byen. Hans klær var ganske vanlige, og hans føtter støvete. Han var ikke så mye å se på, men han hadde SÅ SIER HERREN for folket.

⁴⁶ Hvor annerledes i dag fra vår moderne evangelisering! Hvilken forskjell i oppsett som vi har, enn han!

⁴⁷ Denne lille karen, ingen andre enn Amos, en sann Herrens profet, med Herrens Ord for den syndefulle generasjonen! Denne uredde, lille mannen profeterte i dagene til Jeroboam den andre.

⁴⁸ Jeroboam var smart, veldig smart, en klok mann, men han var en avgudsdyrker. Og Jeroboam hadde ledet sitt rike til dets høydepunkt, men han var i avgudsdyrkelse. Han gjorde det på feil måte. Men riket hadde blomstret under Jeroboam.

49 Og vanligvis fører velstand til synd. Mange mennesker ser på velstand som velsignelser. Det ville være det hvis vi kunne håndtere det riktig. Men det fører vanligvis til synd, vanærer Gud.

50 Kongeriket blomstret i hans tid. Folket også. Han hadde gjort en allianse med alle nasjonene rundt ham.

51 Og hvordan Israel hadde drevet bort, inn i forferdelig synd, kommet bort fra Gud, kommet bort fra Hans bud og Hans forskrifter, og hadde falt av, helt og holdent i en hissig frustrasjon. Kvinnene gikk i gatene i sine fine, usømmelige klær. Mennene gikk omkring, pengespill og drikking. Veikroer, ville vi kalle det i dag, åpent for underholdning, steder i byen.

52 Synd ble ignorert av prestetjenesten, ligger bare vidt åpent. Et vakkert sted, et stort senter for turister, og det lå vidt åpent. Synd ble ikke irttesatt fra talerstolen noe mer. Den var sluppet løs.

53 Og når denne profetien kommer frem, virket det som at det ikke ville. . . Det ville være den siste tingen som i det hele tatt kunne skje. Ifølge hva denne profeten sa til dem, det vil være det siste som kunne skje med dem, ut fra hvordan han forbannet den generasjonen. Men likevel innen femti år ble deres rike fullstendig utslettet fra jorden.

54 Gud taler Sitt Ord. Og Guds Ord er som et Frø. Og når Det er sådd, når den profeten kommer med Herrens Ord og talte disse ordene, da måtte det komme til å skje hvis det var Guds Ord. Når Herrens Ord blir salvet, og Det er Herrens Ord, er Det bundet til å ta Sin plass i Sin tid.

55 Vi kan se det, etter tusenvis av år, ta Sin plass i dag. Det må gjøre det fordi Det er Herrens Ord, og Det kan ikke gå til grunne.

56 Noen snakket her om dagen til meg og sa: "1. Mosebok er feil, og de seks skapelsesdagene, som Han sa."

57 Jeg sa, "1. Mosebok 1 i forhold til (1. Mosebok) 2 er absolutt to forskjellige ting." Det første kapittel av 1. Mosebok sier: "I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden", punktum. Hvordan Han gjorde det, og når Han gjorde det, det er opp til Ham. Ja visst. Deretter: "Verden var uten form og tom", så starter vi derfra med skapelsen. Men: "I begynnelsen", hvor lang tid, vi vet ikke. Alle disse frøene som Han hadde inni der, når vannene trakk seg bort, da kom livet tilbake på jorden igjen, fylte opp jorden. Og når Guds Ord er sådd, er det ingenting som kan holde det fra å skje.

58 Og denne fryktløse lille profeten kom fra ingensteds. Det eneste vi er blitt fortalt er at han var en gjeter. Vi vet ikke hvem faren hans var. Vi vet ikke hvem moren hans var. Vi vet ikke hvor noen av hans avstamning var, ingenting om ham.

⁵⁹ Det er vanligvis slike menn som er sendt fra Gud som kommer på scenen. De kommer fra ingensteds, og forsvinner på samme måte. Vi hadde ikke noen registrering om ham, hva som skjedde.

⁶⁰ Denne store mannen Jeroboam som var en—en stor mental kraft, og han hadde landet i velstand, men likevel i synd.

⁶¹ Jeg lurer på om vi ikke bare kunne på en måte sammenligne dette litt i kveld med vårt eget land, vår egen nasjon i synd slik som det er. Dog, velstand, vi kommer til å få et skattekutt nå straks, hører jeg. Selvfølgelig kan hvem som helst lese mellom linjene der, valg kommer opp. Men, så videre, alle disse tingene som skjer.

⁶² Israel, forkynnere, prester og regjering hadde forlatt Guds Ord, og så et kompromiss. Og det er grunnen til at landet var i den tilstand som det var, selv om de hadde like mange prester, og like mange predikanter som de noen gang har hatt. Men de hadde forlatt Guds Ord, kommet bort fra Det. Og det er alltid på den tiden, at Gud sender en fra ingensteds, for å sette det tilbake inn i sin bane igjen. En fryktløs person vil stå frem med Herrens Ord og ryste folket tilbake til Ordet igjen.

⁶³ Jeg bare la merke til her. Jeg hadde skrevet ned noe her, som jeg kunne ønsket å referere til igjen. Det er i det 2. kapittel og det 4. vers. Jeg vil gjerne lese det. Lytt til denne lille karen som taler dette ut.

Så sier HERREN; På grunn av tre overtredelser av Juda, ja, . . . fire, skal jeg ikke ta den tilbake. For de har foraktet HERRENS lov, og de har ikke holdt hans forskrifter. Deres løgner førte dem feil, løgner deres fedre fulgte:

⁶⁴ Se hva hans budskap var? Plasserer det rett tilbake, at de hadde kommet bort fra Guds Ord. Til enhver bibelleser, det gjør at du vet at han var en sann profet. Han satte dem rett tilbake på Ordet, hvor de hadde falt fra.

⁶⁵ Åh, kanskje deres kirker hadde blomstret. De hadde sannsynligvis fine bygninger. Byen deres var sannsynligvis mer glamorøs enn Phoenix. Var i Samaria, som vi alle vet, det var et stort turistsenter. Er fremdeles et vakkert sted.

⁶⁶ Men, likevel, de hadde kommet bort fra Gud. Og Gud sendte denne budbæreren til dem. Hvilket budskap om irettesettelse fra Gud! Denne lille profeten brakte dette ut.

⁶⁷ Nå, Amos kom frem fra villmarken til glamoirens by. Ikke rart at hans lille Gud-gitte øyne snevret inn da han nådde toppen av åsen. Han . . .

⁶⁸ Ikke slik som en turist ville gjøre, damer, for å si: "Se på all shoppingen som kvinnene gjør. Se på de nye designene som de har fått her nede", eller, ikke slik som noen av mennene ville

tenke: “Kasinoene og så videre var så flotte i byen”, eller fordi de kunne sitte på gatehjørnene og se på det annet kjønn passere forbi, lyster.

⁶⁹ Men denne profeten, hans øyne var innsnevret på grunn av synden som han så i byen. Var ikke en innsnevring på grunn av ting som han beundret, men over å se hvor langt de var kommet bort fra Gud, det folket som var kalt og utvalgt. Dere legger merke til her, Han sa: “Jeg kjenner ikke noe annet folk, enn dere. Jeg førte dere ut av Egypt, og deretter går dere bort fra Meg slik som det.”

⁷⁰ Og da denne profeten, som kom som en gjeter fra der oppe i nord-området, med Herrens Ord, hvordan han så på denne byen. Må ha tørket bort svetten. Klærne var garvet. Og sannsynligvis ikke nok penger til å kjøpe seg et—et rom for natten. Det betydde ingenting for ham. Han hadde et budskap som brant i hans hjerte, og han må bringe det videre. Ikke bare det, men salvelsen av Den Hellige Ånd som hadde truffet ham ute i villmarka der, hadde lukket øynene fra glamouren i verden.

⁷¹ Og enhver salvet Kristi tjener, deres øyne er blindet for tingene i verden. De ser ikke disse tingene. De ser ikke etter dem. De har én ting: Kristus er foran dem. Det er alt de ser. De frykter ikke for noen ting. Kristus er foran dem. Et Budskap må nå frem til folket, og de stopper ikke for noen ting. Du kan ikke brenne Det ut av dem. Du kan sette dem i fengsel, fangenskap, hva enn du ønsker. De kommer rett ut av det igjen. Det er salvet av Herren. Ja.

⁷² Han så på det åndelige forfallet i byen, umoralen, og byens åndelige forråtnelse.

⁷³ Lurer på hvor mange av Herrens tjenere som krysser ned over fjellet her oppe, som ville se på Phoenix? Du kommer hit for glamouren, og solskinn og hvile, noe som vi ikke kan snakke lettsindig om.

⁷⁴ Her for ikke lenge siden, forrige gang jeg var her, satt oppe på South Mountain, min kone sitter bak der, jeg snakket til henne. Jeg sa: “For omtrent tre eller fire hundre år siden var dalen et vakkert sted, uten tvil, da Salt River rant gjennom her, og prærieulvene og så videre, og blomstringen av kaktusen. Se hvordan det er. . . Alt sammen er blitt et konglomerat av synd.”

Og hun sa: “Vel, hva bringer så deg hit?”

⁷⁵ Jeg sa: “Her er hva som bringer meg hit. Selv i dets mørke og i synden som er i byen, så er det noen vitnesbyrd om Herren, levende skikkelser av Kristus, der nede. Jeg er kommet for å stå skulder til skulder med dem, for å skinne ut Lyset av evangeliet. Noen av disse små gamle brødrene der nede på gatehjørnet et eller annet sted, arbeidet det frem og svettet det frem, og gråt og ba det frem med et budskap på sitt hjerte. Jeg kom for å legge inn min del sammen med dem, for å skinne ut et Lys

av det uforfalskede Evangeliet om Jesus Kristus til dette store metropolit-området i denne byen, Phoenix.”

⁷⁶ Skjønt i den, dette kunne være et flott sted, hvis mennesket bare ville ta sine prestasjoner som han har vært i stand til å gjøre, for å bygge de vakre hjemmene, slik som oppe på Camelback Mountain, Cavalier Mountain. Da jeg passerte gjennom der, vel, for trettifem år siden var det en ørken. Vi jaget esler gjennom der på hesteryggen. Og over på South Mountain her, jaget esler og hester.

⁷⁷ Og nå er det blitt et stort byområde til denne store fantastiske byen. Den vokser til titalls tusener ganger tusener. Den har strukket seg ut, inntil byområdenes egen fordervelse nå bringer den til et kaos. Røykblandet tåke kommer inn. Deres luftfuktighet er like ille som det er i Jeffersonville, Indiana, i Ohio-dalen. Irrigasjon. . . Mennesket forurenser alltid verden. Når indianerne hadde det var det et vakkert sted. Men da den hvite mann kom inn, brakte han sine synder, og brennevin og umoral. Og han har forurenset landområdene til det er blitt til ikke noe annet enn omtrent en kloakk. For en ting å se på! Gud vil fjerne det fra jordens overflate en av disse dagene.

⁷⁸ Og Han velger et folk, i rettferdighet, som skal regjere på jorden slik som Han regjerer som Konge. Han tar nå ut Sitt folk for Sitt Navn, et folk til Hans Rike.

⁷⁹ Nå, ville denne smarte, intelligente, intellektuelle gruppen av Israel; dens store, mektige, intellektuelle president eller konge, Jeroboam, som var en smart mann; og ville de høre på denne lille, ukjente profeten? Ville dette store budskapet som brant i hans hjerte, ville han være i stand til å gå gjennom gatene, og folket ville, kvinner ville, kle seg pent igjen, menn ville forlate vertshusene og syndens steder, og vende seg til Gud ved forkynnelsen av denne lille, ukjente karen? Det var et spørsmål som kunne ha kommet inn i hans sinn, eller det gjør det i mitt, når jeg ser ham stå der, og hans lille, skallede hode skinner i solen. Hans grå skjegg henger rundt kappen. Kikker ned gjennom der, og ser på denne byen, og hans øyne er innsnevret, og hans hjerte slår.

⁸⁰ Og likevel, der inne så han Guds rike, som skulle vært etablert der, helt belastet i synd. Og med en irettesettelse fra Gud som ville refse alle fra kongen til tiggeren på gaten, enhver prest, forkynner, konge, fyrste, monark, hva enn han var, han hadde Guds forbannelse til å sette på dem. Fordi de . . . Dere ville tenke at de ville mottatt ham. Åh, ville de forstå det?

⁸¹ Husk, han hadde ingen anbefaling. Han kom på en annen måte enn våre evangelister i dag. Han hadde ingen anbefaling fra prestene. De visste ikke engang hvem karen var. Men det var En som visste hvem han var. Det var Han som sendte ham. Det er

alt som teller for ham, så lenge han visste hvor han var sendt fra. Hans budskap måtte gå ut i alle fall, og uansett.

⁸² Han hadde ingen konfesjonell legitimasjon til å underbygge ham da han gikk inn i byen, for å komme til presteforeningen og si: "Mine brødre, jeg er sendt av *denne* bestemte gruppen, denne religiøse gruppen. Jeg tilhører *så og så*." Han hadde ikke det. Han hadde ikke noen av disse tingene. Heller ikke hadde han et medlemskort for å vise at han selv sto i godt fellesskap med presteforeningen fra det landområdet han kom fra. Han hadde ingen til å samarbeide med i sin kampanje. Han konsulterte aldri noen om det.

⁸³ Denne lille karen sto i en vanskelig stilling. Det ville være nok for en mann til å snu og gå tilbake, og fortsette med sin hyrdeflokk igjen, dra avsted til hvor han kom fra hvis han bare ville ha tenkt seg om.

⁸⁴ Men du skjønner, mannen hadde ikke noen betenkeligheter. Han tenkte ikke på noen legitimasjon, heller ikke tenkte han på et medlemskort. Han tenkte bare på én ting, og det var Herrens Ord. Gud hadde gitt det til ham med en befaling at han må gå over dit og profetere. Det er alt som betydde noe for ham. Han hadde Herrens Ord, og derfor følte han at han ikke trengte legitimasjon eller noen anbefaling eller noe samarbeid. Det eneste han trengte var at han hadde samarbeid med Gud, og det er alt som trengtes. Så lenge han var i Herrens vilje, hvilken forskjell gjorde det? Så lenge han visste at hans budskap var fra Gud, ville Gud stadfeste det budskapet. Han måtte det.

⁸⁵ Og da han brakte budskapet, så det ut som at alle prestene ville være der, og forkynnere og profetene i den tiden ville ha kommet inn og omvendt seg, fordi de ville ha sett tilstanden på stedet, sett den moralske fordervelsen. Men når han begynte å profetere med Herrens Ord, var Det fremmed for dem. De visste ingenting om Det.

⁸⁶ Det er nøyaktig et bilde av det som er i dag. Fremmedartet, Herrens budskap! Kirken vet ingenting om det, når de hører folk reise seg opp og gir et budskap i ukjente tunger, og gir tolkningen av det, og sier at en bestemt ting er i ferd med å skje. Folket snur seg vekk og går bort; tenker at folk er gale. De ser en reise seg opp i Ånden og profetere eller gi et budskap fra Herren, vel, menneskene i kirke-verdenen i dag mener at personen har mistet sin forstand. Det er fremmed for dem fordi de er omtrent i den samme tilstanden i dag, som Samaria var i på den tiden.

⁸⁷ Men husk, når nasjonene kom eller Guds menighet alltid kom inn i den tilstanden, var Gud i stand til å reise opp en profet med Herrens Ord til dem. Ja visst.

⁸⁸ De hadde glemt det for lenge siden. Men de burde husket det, uavhengig av om de kunne slå det opp gjennom sine bøker, og se om de hadde en kar ut fra noen av sine skoler ved navn dr.

Amos, eller ikke. De burde ha visst at: “Abrahams Gud var i stand av disse steinene til å reise opp barn eller profeter for å bringe Hans Ord.”

⁸⁹ Og den samme Gud er like mye i stand i kveld, som han var da. Og det ville, sannelig, det ble misforstått av folket. Han kan reise opp menn, salve menn, for å bringe Hans Ord. Han kan legge Ordet i en mann, sende ham ut og bevise at Han er Gud ved den personen som vil ydmyke seg og overgi seg selv til Gud, og ikke være redd for å ta Gud på Hans Ord. Han er i stand til å gjøre det, og Han vil gjøre det. Han lovet at Han ville.

⁹⁰ Og Hans Ord, selvfølgelig, ble stadfestet for dem på den dagen. Fordi, mens denne samme generasjonen fortsatt levde, skjedde alt det som Amos profeterte.

⁹¹ Jeg lurer på i dag, nå, at om Amos ville komme til oss, ville vi ta imot ham i dag? Ville Phoenix motta Amos? Hvis det et eller annet sted over fjellet her, et eller annet sted, eller ned fra et område av landet, der kommer en liten, robust-kledd kar som det, og går inn her og kaller forkynnerne til å ordne opp og sier: “Jeg har Herrens Ord”, tror dere vi ville motta ham? Absolutt ikke.

Det første vi ville spørre ham: “Hvilken gruppe er du med?”

⁹² Og hva om han ville snu seg og sier: “Den Himmelske gruppen”? Det ville på en måte være fremmed for oss, er jeg redd.

⁹³ Men det er slik det var da. Og kanskje det vil være på samme måte i dag hvis Amos kom på scenen.

⁹⁴ La oss, bare av hensyn til hva jeg har sagt, transportere ham hit, bare et lite øyeblikk, og se hva vi tror at han ville gjøre. Vet dere hva han ville gjøre? Jeg tror han ville være uenig med hele vårt oppsett. Ja, sir. Han ville være uenig med våre denominelle doktriner. Han ville fordømme metodister, baptister, presbyterianere, lutheranere, katolikker og pinsevenner. Han ville ta inn alt sammen. Så sannelig ville han det. Han ville være uenig med deres denominelle doktriner. Han ville gå rett til det grunnleggende fundamentet av Ordet, og begynne rett på Ordet. Han ville begynne sin kampanje på SA SIER HERREN.

⁹⁵ Hvorfor, hvorfor, tror dere Phoenix ville ta imot ham? Tror dere Louisville ville ta imot ham; New York, Boston, Massachusetts, eller hvor det måtte være, California? Nei sir. De ville fått den lille karen i fengsel så raskt som de kunne få ham dit. Sannelig ville de. De vil så visst gjøre det. Hvis han gikk tilbake til Ordet, er jeg sikker på at de ville, fordi enhver gruppe vil være uenig med ham. Det ville ikke være en som var enig med ham, fordi de må holde på sine tradisjoner for å være uenig med Ordet.

96 Vi vil måtte huske på at han er en sann profet. Hvis han hadde vært, og hvis han var en profet sendt fra Gud, ville det være et kjennemerke på ham, ett bestemt kjennemerke slik at vi visste at han var en profet, han ville stå med Ordet. Fordi, det er der hvor Guds Ord kom, til profeten.

97 Vet dere hva han ville gjøre? Han ville refse og fordømme denne generasjonen. Han ville fordømme enhver kortklipt kvinne i landet. Han ville fordømme enhver denominell forkynner. Sannelig ville han det. Han ville fordømme enhver sigarettroyker, enhver kvinne som gikk med shorts eller bukser. Han ville bryte dem opp. Hvorfor? Det er imot Ordet. Nøyaktig rett.

98 Dere tror at vi ville tatt imot ham? På ingen måte. De ville ikke tatt imot ham.

99 Han ville fordømme umoralen i kirken. Han ville ryste den lille gamle rynkete fingeren i disse forkynnernes ansikt og si: "Mener dere å fortelle meg at dere kaller dere selv en salvet Guds tjener, og vil stå på talerstolen og la deres kvinner kle seg sexy, og sexy iblant deres menn og slike ting? La deres unge kvinner stå frem slik som det? Dere vil tillate deres menn å gifte seg to eller tre ganger, og være diakoner i menighetene? Mener dere å fortelle meg at dere vil holde fast på den legitimasjonen som dere fikk i hånden, og legge til side Guds Ord?" Åh, du! Han ville tale hardt ut mot tingen. Ja, sir. Umoralen i kirken og umoralen hos medlemmene, ville han slå ned på. Du åh du! Ethvert medlem, ville han snakke hardt til. Enhver menneskeskapt seminar-doktrine, ville han kraftig kritisere.

100 Nå, kunne du motta en slik mann? Nei. De ville ikke gjøre det. De ville så absolutt ikke gjøre det. De ville få den karen ut av byen så fort som de kunne. Nåvel, foreningen ville kommet sammen til møte og si: "Hør, vi er nødt til å gjøre noe med dette. Fortell deres forsamling å ikke gå dit for å høre det." Nei. Nei. Vi ville ikke tatt imot ham, på ingen måte. Vi ville ikke tatt imot ham. Sikkert. De kunne ikke gjøre det.

101 Hør ham rope ut mot det. Åh, jeg liker dette. Jeg ser rett ned på det han sa. Han sa: "Selve den Gud som dere hevder å tjene, vil ødelegge dere."

102 Han vil si det samme i dag. Vi amerikanere har pakket oss selv inn i så mange fantastiske ting, så mange store bygninger, og store medlemstall i våre organisasjoner, og all denne fine populariteten, og seminar-prestene som er trent opp til å være stille og ikke si noen ting om det, fordi de er redd at de ville bli utstøtt fra kirken. Ja visst. Han ville sprengte den tingen i stykker, fordi det er imot Ordet. Sikkert at han ville. Og den selvsamme Gud som vi hevder å tjene vil—vil brenne denne tingen bort, en av disse dagene. Han vil sprengte det i stykker.

103 Amos ville ikke forandre sine ord hvis han var her i dag. Stå rett tilbake på Ordet! Åh! Hva? Hør ham fortelle dem der: “Gud elsket dere. Han kalte dere. Han gjorde dere til et utvalgt folk.”

104 Jeg ville gjerne hørt ham i en pinsemenighet en gang. Du tror han er Amos, kanskje du ville la meg være i fred da, for en stund. Skjønner? Ja, han ville fortelle dem. Han ville gå rett på sak. Han ville tale hardt ut mot det, så hardt som han kunne, og fortelle dem hvor de hadde tatt feil i Ordet.

105 Den Gud som brakte dere ut av disse hjemmelagde, menneskeskapt likhusene, for mange år siden! For femti år siden kom deres fedre og mødre ut av disse systemene som hadde bundet dem opp og fått verden inn i dem. Og Gud sendte sin nåde ned og kalte deg ut, bort fra synden og ting som—som var i kirken. Og nå har dere vendt rett tilbake igjen, slik som Samaria gjorde. At Gud brakte dem ut fra disse landene, og de vendte rett tilbake igjen, og de gjorde en allianse med det landet, slik vi gjør i dag, og prøver å konkurrere med disse store denominelle kirkene. Vi bygger større skoler. Hva? Vi trenger ikke store skoler. Det er greit, jeg har ikke noe å si imot det.

106 Men hver gang du tar en grunnlegger, eller en leder som går frem i sin tid, vel, han vil gjøre godt i sin tid, men så snart han er borte, da vil de bygge en organisasjon over høydepunktet av hans arbeid. Da vil de få en flokk med små Rickier inn der, og Elviser, og før du vet ordet av det, vrenger de på tingen for å få det til å passe dem selv. Og så dukker denne *andre* karen opp, og han injiserer noe annet, fordi han er en stor intellektuell student ut fra Harvard et sted, eller noe. Og det første de gjør, de begynner å injisere *dette*, og ta *Dette* ut, og sier at *Dette* betydde ikke *det* og *det*. Du er rett tilbake i det samme gamle sporet igjen. Ja.

107 Hvis Amos var her, ville han sprengte den tingen rett til bunnen. Han bygget aldri sin kampanje på hvor mange kirker han kunne få til å samarbeide med seg. Han ville aldri bygge Sin menighet på en bestemt organisasjon, eller noen sektariske deler av kirken. Hva han ville gjøre, han ville bygge sin kampanje på SÅ SIER HERREN. Gud ville støtte ham slik han alltid gjorde, bevise at det er riktig. Han sa: “Der er problemer. Der er forvirring i deres kirke.”

108 Hva ville han si i dag? Hva ville han si med dette Ordet fra Gud hengende ut her foran oss? Andre Timoteus 3 hvor det står: “De ville være egenrådige, arrogante, elsker lysten høyere enn de elsker Gud; uforsonlige, baktalende, uten hemninger, og forakter disse som prøver å leve rett; har en form for gudsfrykt, men vil fornekte dens Kraft.” Tror dere at en profet kunne komme på scenen og gå utenom denne profetien?

109 Han vil si: “Det er oppfylt for deres øyne i dag,” hvordan kirken skulle bli formell, og disse tingene som de ville gjøre. Han ville—han ville bringe disse Guds Ord til deres hukommelse. Han

ville bringe til deres hukommelse hva Gud sa Han ville gjøre i denne tiden, hvis Amos kom på scenen. Ikke bare det, men Gud ville bevise, ved Amos, hva Han lovet å gjøre i denne tiden. Ja visst. Han ville det. Han gjorde det i den tiden. Han har alltid gjort det. Så visst.

Vi ville ikke tatt imot Amos hvis han kom på scenen.

¹¹⁰ Nå, hvordan, “denne form av gudsfrykt”, står der oppe i—i korene, og—og rundt omkring, flotte kor med lange kapper, og—og synger som Engler; og danser, neste kveld, som djevlr. Det er riktig. Ser dere? Det er nøyaktig sannheten. Noen kommer ut med flotte, lange kapper på, blomster-utseende slik som det, og ser ut som et slags engleaktig vesen; og står der oppe og forneker Ordet, slik som enhver ond ånd ville. “Har en form for gudsfrykt, men vil fornekte dens kraft.” Går, snakker om dåpen i Den Hellige Ånd, de, nåvel, han hadde—han hadde jaget dere ut av kirken. Skjønner? Hvorfor? Han må det. Men de vil stå i disse kirkene og tillate sine medlemmer, i kjelleren, å utføre twist og rock-and-roll.

¹¹¹ Og vår såkalte Y.M.C.A., jeg lurar på hva den C-en står for. Gå inn til dem, du kan nesten ikke engang høre noe annet enn Herrens Navn u-... Er det de Unge Menns Forbannede Forening?

¹¹² Jeg bodde, for ikke lenge siden på et hotell, var overfor Y.W.C.A. Og det var en skam å se disse små jentene der ute på gulvet til omkring klokken ni, brekker nesten beina ved å utføre twisten. Det er riktig. Og alle sammen, medlemmer av en kirke, synger i kor og opplært i søndagsskole. Ingenting annet enn djevelen som lærer disse små barna der ute på gulvet, et system som er blitt oppfunnet, kalt religion. Ja visst. En sann profet ville sprengte den tingen rett tilbake inn i røyken fra helvete hvor den oppsto. Det er absolutt sant.

¹¹³ Tror dere at Amos kunne stått på plattformen og forkynne Evangeliet og se ut over en flokk med kortklipte kvinner og ikke fordømme det? Tror dere ikke at han ville sitere Jesaja 5 og Første Korinterbrev 14? Og, åh, ville han ikke—ville han ikke proklamert det ut? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Sannelig. Det ville han. Gå nedover gatene og se kvinner med disse små klærne på, ser ut som menn, så stramt at huden er nesten på utsiden; går nedover, vrikkende, småtrippende, går slik som det, skrangler seg fremover, og du tror at en Guds mann ikke ville stå på talerstolen og tale hardt ut mot den tingen? [“Amen.”] Så da, dette er svært sjelden i det hele tatt omtalt fra—fra talerstolen. Og det gjelder i pinsemenigheter også. Det er nøyaktig rett. Det ville ikke spille noen rolle for Amos. Hm-hmh. Noen . . . Han ville være en som ville fortelle det. Han ville ikke være redd, fordi han var salvet av Herren. Og hvis han hadde SÅ SIER HERREN, ville det være nødt til å være Herrens Ord.

114 Han kom til Samaria, ikke for å se på deres glamour, for å telle opp hvor mange organisasjoner og hvor stort medlemsantall de hadde.

115 Som jeg sa her om kvelden, det ser i dag ut til å være slik, at hele kirken er bygget opp på, det viktigste blant brødrene i dag i kirkene er, “medlemsantall, medlemsantall”, den ene prøver å overgå den andre. “Medlemsantall!” Gud teller ikke antall medlemmer. Han teller karakter. Karakter er hva Gud ønsker å finne, en som Han kan få sine hender på, en som vil stå stille lenge nok.

116 Som vi sa, “Beslutninger! Dette året hadde vi *så mange* som tok sin beslutning.” Det er *stein*, “bekjennelser.” Og hva er hensikten med en stein uten en steinhugger med det skarpe Guds Ord, for å kutte ham inn til en sønn av Gud eller en datter av Gud, og plassere ham i menigheten hvor han hører hjemme? Å rulle opp steiner vil ikke lage bygningen. Du er nødt til å kutte dem og forme dem.

117 Vi trenger menn i dag, salvede menn, slik som Amos var, som ville kutte verden bort fra den kvinnen og gjøre henne til en Guds datter, kutte denne verden bort fra mannen. Uansett hvor mange tillitsmenn som kaster ham ut eller noe annet, så ville han stå ved SÅ SIER HERREN. Ja.

118 Vi ville ikke tatt imot Amos, jeg tror ikke det, slik som dette. Hva tror dere Amos ville gjøre om han gikk inn i en pinsemenighet i dag, hevder å være ledet av Den Hellige Ånd, og så ser denne samme tingen i pinsemenigheten, som hevder å være ledet av Den Hellige Ånd? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det lurte jeg på. Nå, vi kan tale om baptistene og metodister og lutheranerne, men når det kommer til vår egen skitne dør, så hva med det? [“Amen.”] Kommet bort fra Guds Ord! Noe gikk galt et eller annet sted. Det er helt riktig. Ja visst. De kommer og gjør alle disse forskjellige ting og hevder å være ledet av Ånden, danser i Ånden, taler noen ganger til og med i tunger.

119 Jeg tror på å tale i tunger. Jeg tror på å danse i Ånden. Jeg tror på å rope. Men der er mye mer som følger med dette. Det er riktig. Du gjør alle disse tingene og forneker så Ordet, da er det noe galt et sted, fikk feil ånd. Hm-hmh. Gud leder ikke Sitt folk til slike ting på noen som helst måte. Nei. Han gjør ikke det.

120 Jeg tror det er omtrent tid for en ny start, en ny Boston Tea Party, så å si. Kirken trenger en. Den trenger en virkelig god opprenskning.

121 Da Jeanne d’Arc, i gamle dager, den katolske kirken gikk glipp av å vite at hun var en hellig da hun levde, fordi hun så syner, kunne tyde drømmer, en Åndsfylt kvinne. Og Gud brukte den lille damen. Og de tenkte at hun var en heks. Og de brente henne til en stake, som en heks. Dere vet det. De katolske prestene gjorde det selv. Hundrevis av år gikk og de fant ut at hun

var en hellig. Deretter, når de skulle kanonisere henne, måtte de gjøre bot. Så de gravde opp disse prestenes legemer og kastet dem i elva, for å gjøre bot. Du skjønner, det passerte rett forbi dem og de mislyktes i å se det. De gjorde omtrent det samme med Sankt Patrick og resten av dem.

¹²² Ikke rart at Jesus sa: “Dere pynter og hvitkalker gravene til profetene, og dere er dem som legger dem inn der.” Det er riktig. Det vi trenger i dag er en Amos, som vil bringe tilbake Herrens Ord til oss. Det gjør vi sannelig.

¹²³ Nå, våre påstander og ting betyr ingenting hvis ikke Guds Ånd er der for å bevise hva vi hevder. Hvis våre liv ikke stemmer overens med våre bekjennelser, da er det noe galt.

¹²⁴ Jeanne d’Arc ledet Frankrike til en revolusjon. De trengte en revolusjon. Det er akkurat det de gjorde. De trengte en revolusjon og hun ledet det. Men etter revolusjonen, der hvor det ble gjort feil, de trengte en kontrarevolusjon til å rette—å rette opp det som opprøret dreide seg om.

¹²⁵ Jeg sier at pinsemenigheten er det nærmeste jeg vet til Bibelen i dag. Hvis det ikke var det, ville jeg vært i noe annet. Det er riktig. Jeg ville ikke stå her og kaste bort tiden min, tale til pinsefolket, hvis jeg ikke trodde det var et håp. Riktig. Pinsen er rett. Men når vi trenger pinse for å komme sammen og at våre tradisjoner blir brutt ned, da trenger vi en kontrarevolusjon. Vi trenger en som kommer og sier ifra; Jeg fikk . . . ikke en Pinse-påstand, men at det kommer en Pinse-rengjøring.

¹²⁶ Gud er hellig. De som lever ved Ham må leve hellig. Han er en hellig Gud. Bibelen sier: “Uten hellighet skal intet menneske se Herren.” Det er sant. Hans Liv er hellig. Og hvis Hans Liv er i deg, det gjør deg hellig. Uten det ser du ikke Herren. Og se hvor hun driver hen.

¹²⁷ Vi er faktisk noe i likhet med hva Israel var i de dager. Israel trodde, at fordi de hadde velstand var alt bare bra. De hadde en allianse i deres dager med de andre byene. Også de hadde en allianse. Regjeringen hadde en allianse med ministrene, med prestene, med profetene. Og de tenkte at dette var greit. Og de trodde at dette bare var til behag for Herren. Men de hadde en liten kar som stod frem og brakte dem tilbake igjen. Det er riktig.

¹²⁸ Bare fordi de hadde velstand, det er der vi gjør en feil. Velstand er ingen tegn på åndelig velsignelse. Det er riktig. Ikke det grann er det. Velstand er noen ganger en hindring.

¹²⁹ Dere husker hva Herren sa om Israel? “Da du var liten, da du ikke hadde noen ting, da du lå i ditt eget blod på marken, ingen til å rense deg, tok Jeg deg inn. Da tjente du Meg. Men da du ble gammel nok til du tenkte at du var i orden og kunne beskytte deg selv, da forlot du Meg.” De har alltid gjort dette.

¹³⁰ Ussia, som jeg talte om på Business Men's frokosten her en morgen, han var en stor mann. Han holdt fast ved Herren. Men en dag etter at Gud styrket ham . . . Og han var et stort eksempel for profeten Jesaja. Men etter at han ble sterk og bygget seg opp, nasjonene begynte å frykte ham. Han bygde sine murer og begynte å få glamorøse ting. Han ble selvgod. Han begynte å se på hvor stor han var. Og så forsøkte han å ta plassen til forkynneren. Og Gud slo ham med spedalskhet, og han døde som en spedalsk. Ser dere? Vi ønsker aldri å bli oppblåst i våre hjerter.

¹³¹ Og noen ganger, når vi ser at våre organisasjoner blomstrer, begynner vi å si: "Vi er den store gruppen. Vi er den største pinse-gruppen som finnes. Vi har mer enn resten av dem." Eller: "Du kan ikke komme til Himmelen med mindre du tilhører vår gruppe" eller noe. Når du blir slik, har du adskilt deg fra Herrens Ord. Det stemmer. Husk, teppet er stort nok til å favne broderen din. Det er helt riktig. Ta ham inn.

¹³² Å, hvor vi i dag trenger et kall tilbake til Herrens Ord. Se, i dag. Vår nasjon trenger et kall tilbake.

¹³³ Skal tale en av disse kveldene, hvis jeg kan, jeg ønsker . . . Jeg har fått en anklage. Jeg burde vente til jeg får alle forkynnerne sammen. Ja. Jeg ønsker å anklage denne generasjonen for Jesu Kristi Blod og beviset det for dere. Skjønner? Nå, jeg kunne ha kommet meg ut et sted for å gjøre det. Men vi vil, vi ser om vi kan ha en frokost en morgen, kun for forkynnere. Og jeg—jeg ønsker, må Herren hjelpe meg til å vise nøyaktig hvor vi er—hvor vi er, på vei på den gale veien. Vi må komme tilbake. Det er ingen annen måte, enn å komme tilbake. Stemmer.

¹³⁴ Se på vår nasjon i dag. Se hva vi prøver å gjøre, den samme tingen som fant sted i den mørke tidsalderen, forene kirke og stat sammen.

¹³⁵ Se på de forente, sammenslutning eller Kirkenes Verdensråd. Alle kirkene går inn i dette Kirkenes Verdensråd, og de tenker at dette er Guds enhet. Fordi alle menighetene, United Brethren, menn av fundamentale kirker går inn i denne flotte store organisasjonen. Det er på grunn av mangel på å kjenne Guds Ord. Profeten talte om at denne tingen ville skje: "De ville lage et bilde til dyret, og det ville ha makt til å tale."

¹³⁶ Åh, tror du at Amos kunne stå på talerstolen i kveld her nede hvis han var i Phoenix, og unnlate å rope ut mot den tingen? Det ville ikke være det at han ville være imot oss, brødrene, men han ville være imot systemet som trekker oss bort fra Ordet. Det ville være hva han ville gjøre. "Hvordan kan disse mennene vandre sammen?" Bibelen sier her, inne her, Amos. Herren sa: "Si til folket: 'Hvordan kan to vandre sammen uten at de er enige?'"

¹³⁷ Nå, hvordan skal vi ta våre pinse-grupper og gå inn i Kirkenes Verdensråd, når halvparten av dem som er inne der, mer enn halvparten, åttifem eller nittifem prosent, til

og med forneker jomfrufødselen? De forneker. Jeg antar at nittini prosent av dem forneker, de forneker Guddommelig helbredelse. De forneker prinsippene i Bibelen. De forneker å tale i tunger. Bare pinse-gruppen alene tar imot det. Og hvordan skal vi kunne forene oss med dem i en enhet? Hvordan skal vi kunne bli ett med dem? Hvordan skal vi kunne gå sammen med dem uten å være enige med dem? Hvordan skal du kunne gjøre det? Du vil være nødt til å fornekte den store evangeliske troen som du har, de grunnleggende prinsippene i Bibelen, for å gå sammen med dem.

¹³⁸ Jeg sier deg at Gud kaller en enkeltperson. Han kaller på deg som et individ, til å stå sammen med Hans Ord og stå sammen med Ham.

¹³⁹ Hvordan kunne Gud gå sammen med dem, når deres egne trosbekjennelser som består av deres egen verdslige visdom, forneker Hans Ord? Når en trosbekjennelse aksepterer en doktrine fra en gruppe menn i forening og benekter at Ordet er slik, da sender du Gud bort fra deg. Gud er hellig. Og Gud, Bibelen sier: Han våker over Sitt Ord, for å stadfeste det. Og hvordan kan Han stadfeste Ordet når Ordet ikke er der? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er grunnen til at vi har medlemmer i stedet for barn. Derfor har vi trosbekjennelse. Og alle kan . . .

¹⁴⁰ Verden ser etter et supermenneske. De jobber for . . . De ser etter noe som kan la dem holde på sin kristne stilling og leve slik de ønsker. Kvinnene ønsker å opptre som Hollywood og fortsatt hevde at de fikk Den Hellige Ånd. Forkynnerne ønsker å bygge den største kirken og gjøre alle disse tingene, og ha diakoner som er gift mange ganger. Og—og de kan gjøre disse små tingene og gå med *disse* klærne, de kaller det frigjøringen av kvinner.

¹⁴¹ Tror dere at Amos ville stå i ro for dette? Nei. Han ville så menn ikke det. Du tenker at Amos ville holde seg i ro, og ha møte med hierarkiene og biskopene der oppe og si: "Brødre, jeg tror at dere har gjort en god ting."

¹⁴² Han ville si: "Dere gjeng med frafalne! Dere bedragere! Dere fornektet av Troen!" Han ville si det samme som Mika sa den dagen foran de fire hundre selvutnevnte hebraiske profeter.

¹⁴³ De sa: "I en mengde, er der mange, er det frelse." Kommer an på hvor du ønsker å bruke det Skriftstedet.

¹⁴⁴ Jeg kan si: "Judas gikk og hengte seg; og gå du og gjør det samme." Det er ikke gyldig der.

¹⁴⁵ Og det er ikke gyldig dette: "Der det er mange rådgivere, er det frelse." Den katolske kirke har det på dere alle da.

¹⁴⁶ I Guds Ord er det sikkerhet. Bibelen sier: "Herrens Navn er et mektig tårn. Den rettferdige løper inn i det og er trygg." Og det er det eneste trygge stedet som jeg vet. Profetene trodde alltid det.

Da Abraham døde, da . . . Da Job døde, plasserte han seg selv i det lovede landet, hans grav.

¹⁴⁷ Da Abraham døde, kjøpte han et jordstykke rett ved det samme stedet, ved siden av Job. Hva gjorde han? Han iakttok den profeten. Han visste at det var en Guds mann og han sa: “Jeg vet at min gjenløser lever, og på den siste dagen vil Han stå på jorden. Selv etter at hudormene har ødelagt denne kroppen, dog i mitt kjød skal jeg se Gud.” Ja visst. Og Abraham visste dette. Han begravde Sarah der. Han kjøpte et jordstykke og begravde henne. Han ble selv gravlagt der.

¹⁴⁸ Isak, da han døde, ble han tatt med tilbake og begravet der. Isak fikk sønnen Jakob.

¹⁴⁹ Og Jakob døde helt nede i Egypt. Men før han døde tilkalte han sin profetsønn, Josef. Og han visste at han var en profet, en åndelig mann, tyde drømmer og så syner, det var fullkomment rett hver gang. Han sa: “Kom hit, Josef, min profetsønn. Legg din hånd på denne hoften der hvor den allmektige Gud berørte meg for mange år siden, og forandret mitt navn fra en som ‘utmanøvrerer’ til en ‘prins av Gud.’ Legg hendene her oppe og sverg ved Gud at du ikke vil begrave meg her nede i Egypt.” Hvorfor? Hvorfor? Hvilken forskjell gjorde det?

¹⁵⁰ Det er hva de sier i dag: “Hvilken forskjell gjør det?” Vi får en gjeng med folk, får dem til å tilslutte seg kirken, og bort fra gatene. Dere gjør ham til et dobbelt så mye helvetes barn enn hva han var ute på gaten. Det er riktig. Det gjør en forskjell.

¹⁵¹ Josef, da han døde, nevnte han det, sa: “En dag vil Herren Gud besøke dere.” Han var en profet. Han sa: “Herren Gud vil besøke dere. Og dere må ikke la mine ben bli igjen her nede, men ta dem med opp i det lovede landet.” Hvorfor? Han visste at førstegrøden av oppstandelsen ville komme ut av det lovede land. Det er nøyaktig rett.

¹⁵² Jesus, da Han døde og stod opp på påskemorgen, Bibelen sa dette: “Mange av de hellige som sov i støvet sto opp, og kom ut av gravene og viste seg for mange.” Hvem var det? Abraham, Isak, Jakob, Josef. Hvorfor? De var på rett sted.

¹⁵³ Det er grunnen til at jeg sier at det gjør en forskjell. Du må bare ikke begrave meg her ut i en Metodistkirke, Baptistkirke, eller noen annen kirke. Begrav meg i Jesus, “For de som er i Kristus vil Gud bringe sammen med Ham når Han kommer.” Og det gjør en forskjell. Ja visst, det gjør det.

Ikke la noen fortelle deg: “Fordi du blir medlem i kirken.”

¹⁵⁴ Amos ville aldri stå å se på det. Han ville si: “Den samme Gud som dere sier at dere tjener. . . .”

¹⁵⁵ Jeg vil si dette i Herrens Navn. Den samme Gud som denne nasjonen er ment å skulle representere, vil ødelegge denne nasjonen. Han vil ødelegge disse kirkene. Himmelens Gud vil

sende ned Sin vrede i dommen og ødelegge disse kirkene, såkalte kirker. Husk, dere har mitt ord.

¹⁵⁶ Det er ingen som kan bli medlem av Menigheten. Du blir medlem i en losje. Du blir ikke medlem i en Menighet. Du er født inn i en Menighet. Ser dere? Du blir medlem i metodist-losjen, baptist-losje, katolikk-losje, pinse-losje. Men du er født inn i den levende Guds Menighet; og det er hva Han kommer tilbake etter, den Menigheten. Altså, vi har losjer, ikke Menigheter. Hva som helst kan samles sammen i den losjen, hyklere og alt annet. Men jeg skal la deg få vite dette rett nå, ifølge Ordet, det finnes ikke en eneste hykler i den levende Guds Menighet. Det er ingenting annet Der, enn hellige.

¹⁵⁷ Nå, medlemskapet kan ta deg inn. Og du tenker—du tenker at Amos ikke ville tale hardt imot det? Han ville riste den tingen til sitt fundament. Det ville han helt sikkert.

¹⁵⁸ Se. Da Israel var på sin vei, avsted inn i løfteslandet, ledet av Den Hellige Ånd, en Ildstøtte var foran dem, en Klippe som var slått, fulgte dem.

¹⁵⁹ Og der kom Moab fram, som var en broder. Husk, han var også en del av Israel. Han var en del, som fra denne jødiske avstamningen, fordi det var Lots barn med hans datter. Det brakte ut Moab.

¹⁶⁰ Og se på Bileam, presten, kom ut der og laget et alter, ofret det samme type offer, bare så fundamental som han kunne være. Skjønner? Og han hadde berømtheter med seg. Han hadde kongen. Han hadde alle de store menn, prinsene og euvnukkene stående sammen med seg.

¹⁶¹ Men det var Én som stod sammen med Moses, som han ikke så. Det er Han som sto med Amos. Det er Han som vil stå med enhver person som er her i kveld, som vil stå for Gud og rettferdighet. Uansett hvor mange fyrster, monarker som er der, det har ikke én ting med det å gjøre. De vil aldri være i stand til å forbanne det som Gud har velsignet. Hvorfor? Det er en levende Sæd. Det er et Guds Ord. Det vil vokse til Sin perfektjon. Åh, tegn på den levende Gud i leiren! Det er, så ut som at Israel hadde gjort feil der nede. Men de klarer ikke å se denne Klippen som var slått og denne Soningen som var blitt gjort for Israel. Og det var et rop fra Kongen i leiren. Gud var med dem. Hvorfor? Han helbredet de syke og gjorde store mirakler, og tegn og under, og en Ildstøtte hang over dem. Moses fulgte etter Ildstøtten. Israels barn fulgte etter Moses. Og de var på vei til det lovede landet, og det var ingenting som kunne stoppe dem. Amen.

¹⁶² Åh, kunne ikke dette enkelt bli gjentatt i dag hvis Gud kunne få en i Sin hånd, i Sin kontroll? Denne Ildstøtten er fortsatt virksom. Han er fremdeles den samme i går, i dag og for alltid. Ordet lever fortsatt.

163 Gud, send oss en Amos som er . . . som vil stå for Sannhet og rett, ryste disse tingene.

164 Du sier: “Kunne vi . . . Hva slags virkning tror du han ville ha?”

165 Vel, han ville ha en virkning, inntil han ville kalle alle dem som Gud hadde forutbestemt til å bli kalt. Det er dem han ville få. “Alle dem som Faderen har gitt Meg, vil komme.” Ja.

166 Mika var foran Akab, og Akab hatet ham. Hele forkynnergruppen var imot ham. Og de var alle inspirert også, men deres inspirasjon var ikke på linje med Ordet. Jeg antar, kanskje Amos traff den samme tingen.

167 Når prestene gikk ut på gaten og sa: “Vent nå et øyeblikk. Hvor—hvor . . . Vis meg din legitimasjon. Hvilken skole kom du fra? Hvilken avstamning kom du ut av? Er du en . . . Hvem innsatte deg til prest?”

Han ville si: “Gud innsatte meg.”

“Hvilken skole er du fra?”

168 “Jehova Gud. Jeg har SÅ SIER HERREN.” Vil de lytte til ham? Absolutt ikke. De ønsket ikke å høre på den fyren. Absolutt ikke. De ønsket ikke . . .

169 Og likevel, de mennene kunne ha sagt: “Jeg er inspirert. Vel, jeg tilhører den store Fariseernes menighet her. Se hvordan Gud har velsignet oss. Vi satte inn altere av gull. Vi satte opp templer. Vi har gjort alle disse tingene. Og åh, vårt misjonsoffer er større enn noen av de andre kirkene over hele Judea. Vel, vi gjør alle disse tingene her. Våre folk er gode betalere av tienden og alt det.” Men likevel, Mika eller . . .

170 Amos sto der og sa: “Den Gud som dere påstår at dere tjener, kommer til å ødelegge dere.” Og det skjedde på den måten.

171 Nå, jeg fordømmer ikke misjons-programmer. Jeg fordømmer ikke store kirker. Men problemet med det er, folk får sine øyne på det og på . . . bort fra Ordet. Og til slutt leder det deg rett bort inn i den tingen, og du finner deg selv snublende. Kom rett tilbake til Ordet. Ikke kom bort fra Det. Åh, hvor vi trenger et rop ut fra villmarken i dag. Det er sannelig sant nå. Ja visst.

172 Andre grunner, folk argumenterer. De ønsker å resonnerer. Det er den første tingen som fikk . . . Det er hvordan menneskeheten mistet fellesskapet, når satan introduserte programmet om resonnering imot at Ordet skal være slik. Og det høres veldig logisk ut.

173 La oss bare ta satan, hva han kunne ha sagt til Eva, når Gud barrikaderte dem inn ved Sitt Ord.

174 Det er det eneste som Gud noen gang gav sitt folk til å befeste dem fra fienden, det var Ordet. Han gir oss aldri en trosbekjennelse. Han gir oss aldri noe annet enn Sitt Ord. Det er

alt. Og Gud er uendelig, allmektig, uforanderlig. Han kan ikke endre Seg. Hans første program er perfekt. Han trenger aldri å forandre det.

¹⁷⁵ Hans første avgjørelse, da mennesket syndet og krysset den store kløften mellom ham og Gud, og ikke etterlot noen vei tilbake for seg selv, Gud, full av barmhjertighet og nåde, aksepterte en erstatning. Kun en Gud som er full av nåde og barmhjertighet kunne gjøre noe slikt. Han aksepterte en erstatning og den erstatningen var blod. Det er det eneste stedet som mennesket noen gang kunne komme inn i fellesskap med Gud igjen, det er under det utgytte blodet. Og det har aldri skjedd noen gang at mennesket kunne ha fellesskap med Gud, kun gjennom blodet. Og det er så sant, hvor han har fellesskap med Gud.

¹⁷⁶ Nå, Eva trakk over grensen. Eva begynte å resonnerer. Satan sa noe slikt som dette: “Nå, du er . . . Du vet ikke. Du har ikke hatt noen skolegang ennå. Jeg er professor i seminaret her ute.” Hans eget. “Og jeg sier deg, vi har lært noen ting der ute. Vi har lært at Gud er så god! Vi lærte i vårt seminar at Gud er så god! Han forventer ikke at du skal gjøre alt det Han skrev der. Han forventer ikke det.”

“Ja, men”, hun sa: “Herren Gud sa.”

¹⁷⁷ Nå, hun ville ha blitt en god forkynner, hvis hun ble stående på Det. Det er grunnen hun blir dømt for å være en i dag. Skjønnere? Hold henne borte fra det. Hva ville Amos si om det? Jeg skulle ønske jeg kunne høre ham i omtrent fem minutter og ta opp hans budskap. Jeg ville sette det rett på lydband, la hele verden få høre det. Hm-hmh. Da kunne jeg være stille om det fra da av. Legge merke til dette. Ja sir, han ville fordømme det.

¹⁷⁸ Og legg merke til hva hun sa. Nå, satan sa . . . Nå, han kunne ikke gjøre det med Eva, dere vet . . .

¹⁷⁹ Han kunne ikke gjøre det med Adam, men han gjorde det med Eva. Så han sa til Eva, nå: “Vel, du vet *dette*.” Han sa: “Du vet, så visst, er Gud for god til å skade deg. Gud . . . Du vil helt sikkert ikke dø. Du vet Han er en god Gud.”

¹⁸⁰ Vi hører så mye av det i dag. Han er en god Gud. Men, for å være god, må Han også være rettferdig. Det er det som gjør Ham god. Han er ikke kraftløs. Han er Gud.

¹⁸¹ Og nå: “Gud er for god til å gjøre det mot deg.” Og han begynner og si: “Vel, du vil bli klok. Du vil ha en utdanning. Du vil være smart og klok. Du vil—du vil vite ting som du ikke kjenner til nå.” Skjønnere?

¹⁸² Hun trengte bare å kjenne til én ting, det var Ordet. Vi trenger ikke å ha en bachelor i kunst, og en Ph.D. og en LL.D., og alle disse andre tingene. Bare kjenn til Guds Ord. Det enkleste barnet som kan lese kan kjenne til det, vite.

¹⁸³ Men, resonnering, og hva fikk de? Hva fikk de? Rett der brøt de sammen. Og satan visste at han beseiret menneskeheten rett der. Og det er der han har beseiret dem, helt siden da.

¹⁸⁴ Det er grunnen til at Amos kom. Fordi popularitet og populære meninger og en fin, flott president eller konge, og hadde brakt velstand. Folket vil selge sine liv for en gryterett av bøtter, slik som Esau. Jeg prøver ikke å skade, men jeg prøver å få fram sannhet.

¹⁸⁵ Dere demokrater solgte deres fødselsrett for ikke lenge siden. Det er riktig. Og jeg er ikke en republikaner. Jeg er en kristen. Men, broder, hvilken skam! Og var nødt til å ta en svindelaktig maskin til å stemme det inn slik. Men det er hva Amerika ønsket. De fikk det. Han gir dere vanligvis det dere ønsker.

¹⁸⁶ Gud, gi meg Ditt Ord. Det er hva jeg vil ha. "La meg gjemme Ditt Ord i mitt hjerte, Herre, slik at jeg ikke synder mot Deg."

¹⁸⁷ Å, andre resonnerer. Men se, Amos kunne ikke resonnerer fordi han var en profet. Ordet kommer til ham. Nei.

¹⁸⁸ Samme med Ordet i dag, du må forstå Det, la Den Hellige Ånd tolke Det ved å stadfeste Det i ditt liv.

¹⁸⁹ Det er hva som ble sagt, hva, dere vet, Jeremia sa til—til profeten Hananja. Han sa: "Når den profeten taler og det han sier er manifestert, da vet profetene at han er rett."

¹⁹⁰ Hvis Amos var her, hva tror dere han ville gjøre? Han ville—han ville stå med Ordet. Det er hva han ville gjøre. Vet dere hva? Han ville fortelle oss at vi er blitt lært bort fra grunnvollen i det originale Guds Ord. Han ville fortelle oss at vi er langt borte fra den første pinsemenigheten. Det er hva han ville fortelle oss pinsevenner. Sier: "Nå, de hadde nesten femti år til å få dere selv tilkoblet, og dere er ikke kommet dit ennå." Åh, hva ville han si til en konfesjonell personlighet? Vel, åh, hvis han ikke ville gi ut dette, hvis han ikke ville rive opp kirkene for deres umoral, for å akseptere trosbekjennelser, bli medlem i menigheten i stedet for å bli født inn i den!

¹⁹¹ Vel, hvis du er født inn i den, broder, søster, handler du annerledes. Du—du står med Ordet. Hvis den Hellige Ånd er i deg, mates Den kun på Ordet. Jesus sa: "Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av ethvert Ord", ikke en del av Ordet, "men ethvert Ord som går ut fra Guds munn."

¹⁹² Han, var en profet, Han ville se disse tingene i oss. Av... Amos var en profet.

¹⁹³ Nå kommer jeg til å avslutte om en liten stund, men jeg ønsker å få disse bemerkningene klistret fast hvis jeg kan. Jeg skal si det og Den Hellige Ånd må klistre det fast. Jeg ønsker å spørre dere om noe.

¹⁹⁴ Hvis Amos kom hit i kveld og sto på denne plattformen, hvis han gikk opp og ned gatene i Phoenix, ville han se inn i oss i

dag, inn i vår nasjonale affære, inn i vår kirke-verden, han ville se den selvsamme tingen som han så i Samaria: helt overgitt til umoral, borte fra Guds Ord. Han ville se en svært religiøs gruppe. De var, hver og en av dem, israelitter. Men han ville se en—en umoral, umoralskhet. Han ville se—han ville se sosial og umoralsk forfall blant folket. Han ville se umoralsk forfall blant, på nasjonen. Han ville se umoralsk forfall fra Ordet. Han ville se hor i kirken. Jeg mener ikke . . . Ja, begge deler; fysisk, og han ville se åndelig hor. Hvordan de ville ta trosbekjennelsene av menn her ute, som er menneskers trosbekjennelser, og akseptere dem i stedet for Ordet, det er å begå åndelig hor mot Gud. Åpenbaringen 17 sier det at de, denne skjøgen begikk en synd fordi: “Med sine vederstyggeligheter fikk hun verden drukken av hennes vredesvin.” Ja. Vi ser at det ville være helt annerledes. Han ville se det, det umoralske forfallet.

¹⁹⁵ Skjønt Amos beskyldte aldri regjeringen. Lytt. Amos beskyldte aldri regjeringen i noen av sine Skrifter. Men han beskyldte folket for å velge en slik regjering. Åh, jeg kunne . . .

¹⁹⁶ Er dere trette? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Vel, bare hold ut bare et øyeblikk. Ser dere?

¹⁹⁷ Ikke skyld på regjeringen. Regjeringen kan ikke bygge et hus på en klippe når folket gir sin stemme på sand. Folket vil ha det.

¹⁹⁸ Og mange ganger sier jeg ting på talerstolen, når jeg vet at mine brødre sitter der ute, forkynnere, gode menn. Jeg snakker til dem, får dem inn i et hjørne. Og det er min plikt, å vite disse tingene og å fortelle mine brødre. Og jeg snakker til dem. De sier: “Broder Branham, vi vet du har rett, men min kirke ville gått ut.” Skjønner? Ser dere? Det er hva dere ønsker. [Blankt område på båndet—Red.] Ser dere? Dere kan ikke. Det er folket.

¹⁹⁹ Nå, hvis dere tenker at jeg kunne starte opp i en bygning her nede på gata og selge, til damene i dag, disse gammeldagse, høye snøreskoene? De hadde sannsynligvis mer skinn i dem enn—enn en hel full butikk har i dag, ett par. Men hvis jeg solgte dem for femti cent per par, ville jeg sulte i hjel. Hvorfor? Dere vil ikke ha dem.

²⁰⁰ Hvis jeg solgte disse gammeldagse, Mother Hubbard skjortene til kvinnene i dag, tror du de ville kjøpe dem? Absolutt ikke. De vil ha noe som de kan presse seg selv inn i, som ser ut som skinnen på en wienerpølse. De—de bare ønsker å være så tettsittende. Vandrer nedover gaten, omtrent fire eller fem ulike trinn, presset inn, presset ut, og løftet bakover på et par med høye hæler, deres hode plassert ut. Det er, jeg mener ikke dette som en spøk. Dette er ikke noe sted for å spøke. Men dette er sannheten. Jeg har ikke en god utdanning. Det er den eneste måten jeg kan få fram mitt ord, kjenne til, dere vet hva jeg snakker om. Skjønner? Nå, det er sant. De ville ikke kjøpe de kjolene.

201 Her om kvelden på plattformen, kom en liten indianerkvinne opp der. Jeg ønsket å trykke hennes lille hånd. Oppe i broder Groomers kirke eller hvor det var. Hun hadde en kjole på seg, en slik som min mor gikk med. Jeg tenkte: “Vel, velsignet være ditt hjerte, dame.” Og Herren helbredet henne rett der, til og med før hun kom fram til meg. Hun . . . Ser dere? Jeg tenkte: “Jeg—jeg—jeg bør bare være stille.” Skjønner? “Bare vente til anledningen kommer en gang.” Skjønner? Og der var det.

202 Vel, du kunne ikke selge disse kjolene. Du kan selge dem til en indianer, og ikke for mange av dem. De blir omtrent like så løssluppen som resten av dem. Dere har for mye tv-programmer. Og deres barn kommer ut, og noen av disse moderne, hvite, lærerne som kommer inn, og alt dette andre tullet. Du ville hatt det bedre om du var tilbake der ute, slik som Sitting Bull og de var for lenge siden.

203 I Afrika, da vi hadde den fargede rase der, hva gjør de? Drar over dit, disse misjonærene, det er lesing, skriving og regning. Da han . . . Nå, de, de vet mer om moral i sine stammer enn du noensinne kunne, kristendommen noensinne kunne bringe til dem. Det er riktig. Hvis noen av disse kvinnene der ute, hvis hun i zulustammen, hvis hun venter til en viss alder for å gifte seg, og ikke har, ingen har tatt henne til hustru, da er hun nødt til å komme ut derfra. Hun er ikke lenger et stammemedlem. Nei, sir. Og når hun er gift, blir hun testet for sin jomfrudom. Og hvis hun blir funnet skyldig, er hun nødt til å fortelle om mannen som har gjort det, og de blir begge drept, sammen.

204 Ville blitt en masse dreping rundt her hvis vi hadde hatt et slikt levesett. Tror ikke dere det? Det er riktig. De kunne ikke hatt nok begravellesbyråer for å begrave mennene og kvinnene. Sikkert. “Men du er død, uansett, og vet det ikke.” Så det er problemet med det. Skjønner? Men nå, så mange, det stemmer.

205 Så hva gjør dere? De tar dem over der og lærer dem skolegang. Da finner du dem på gaten. De fikk sine egne stammesynder, hva de hadde; og kommer inn, tar den hvite manns synder; og deretter er de ti ganger mer et helvetes barn enn hva de var til å begynne med. Det eneste de trenger er Kristus, for å bli boende der de er. Riktig.

206 Det er slik med våre amerikanske indianere. Er det noen jeg synes synd på i dette landet, er det den indianeren. De fikk virkelig en dårlig avtale ut av det! Jeg er ikke . . . Jeg er bare en person, men jeg er for dem. Ja, sir. Hvis Herren noen gang kaller meg fra feltet, fra å handle slik som dette, og mitt budskap er over; om Han lar meg leve lenger, drar jeg til indianerne. Ja, sir. Ja, sir. Å du!

207 Vi ser hva Amos ville gjøre når han ropte ut. Hele vårt system ville bli fordømt. Absolutt ikke . . .

208 Regjeringen kan ikke bygge (min bemerkning var) på en klippe, når nasjonen stemmer for sand.

209 Hvordan skal dere bygge deres kirke på Klippen? Hvordan vil forkynneren noensinne stå på talerstolen og forkynne Klippen, og bygge den på det fundamentale fulle Evangeliet, når hans forsamling, noen av hans folk der ute, ville kastet ham ut? Nå, jeg klandrer forkynneren for ikke å ha dristigheten, og Guds Ånd til å bare stenge døren og si: "Få noen andre som vil stå for den tingen, og ikke meg." Jeg—jeg beundrer en forkynner som ville gjøre det.

210 Men ve til den forsamlingen når en salvet Guds mann forsøker å bringe dem Ordet, og så vil de ikke komme på linje med Det. Det er riktig. Hvordan skal han kunne ha en kirke der alle de ni gavene opererer inne der og så videre, og så, de og dette, og kirken vil ikke engang—engang leve anstendig og moralsk, vil ikke lære sin ABC i Evangeliet? Sier da: "Hvis jeg hadde en bedre forkynner!" Nå, det er din feil. Det stemmer.

211 Det er vår nasjons feil, våre amerikanere, at vi kom over hit for religionsfrihet. Fra hva? Og vi går rett tilbake og setter inn i vår hovedstad den selvsamme tingen som vi var kommet hit for å bli fri fra.

212 Denne nasjonen er veldig mye lik Israel. De, Israel kom inn i Palestina, drev ut okkupantene og tok landet. I begynnelsen hadde de noen gode—gode menn over seg. De hadde David og Salomo og store menn. Til slutt, etter en stund, fortsatte de å stemme inn, og presse inn, og velge inn, inntil de fikk en Akab der nede, som giftet seg med en hedning. Nå, Akab var en ganske grei kar. Hans . . . åh, han—han ønsket å gjøre rett, men han kunne ikke gjøre rett, på grunn av denne kvinnen hans.

213 Nå, jeg har ikke noe imot mannen som jeg snakket om for noen minutter siden. Han kan være en god mann. Men det er dette skjøgesystemet bak ham, som fordreier hans hals. Dette er den tingen som kommer til å gjøre det. Kommer inn bare så naturlig som han kan, slik som det, og sender alt sammen raskt nedover.

214 Visste dere at vi er—vi er nå . . . Vår nasjonale gjeld er så stor, at vi betaler på lånte penger, ut av skatter som vi vil få inn fjorten år fra i dag. Hva kommer til å skje når dette systemet bryter sammen?

215 Castro, ja visst, jeg er imot ham. Han er en kommunist. Riktig. Jeg er imot ham. Men han gjorde en god ting da han endret valutaen og sendte gullet tilbake, kjøpte opp heftelsene og sendte gullet tilbake.

216 Vi er nødt til å gjøre det, hvis ikke, er det én ting som ligger fast foran oss, det er at den katolske kirken eier verdens rikdom. Hun har pengene. Hun har gullet, til å kjøpe våre heftelser tilbake igjen. Det er nøyaktig rett. Og tror du at disse

whisky-forhandlerne, og tobakk-forhandlerne og de mektige menneskene i landet ikke vil selge seg ut, for å beskytte seg fra å miste all sin forretningsvirksomhet og forfalskning av valutaen? De vil gå rett tilbake og ta de pengene fra den katolske kirken, og da er hun solgt. Stemmer. Forutsier ikke Bibelen dette, “verdens rikdom”? Jeg er ikke en politiker, heller ikke en smart mann, men jeg takker Herren at jeg kjenner Ham. Og det er riktig. Det er hvor hun kommer til å ligge, rett der. Dere, følg med på det. Hold utkikk og se om det ikke er riktig. Bare . . . Jeg håper vi alle lever til å se det, og jeg tror ikke vi må leve for lenge.

217 Men hvordan skal dere gjøre det? Hvordan skal vi bygge en kirke? Hvordan skal vi bygge en nasjon? Hvordan skal vi bygge en nasjon på dette nå? Hva skal vi gjøre med det?

218 Kanskje jeg heller burde holde munn, gå et annet sted. Men, dere vet det, jeg har sagt nok til at dere vet hva jeg snakker om. Skjønner? Dere vet hva jeg mener.

219 Se hva vi ønsker. Dere, dere ser hva dere ønsker? Det er hva dere får. Det er dine begjær.

220 Se på våre TV-programmer i dag, usensurert. Det pleide å være, det var galt for våre barn, vi ville ikke la dem gå ned i byen og se på kino, filmfremvisningen. Men nå har djevelen vendt dette rett tilbake, og—og gjort det til en TV, og satt det inn i alle hus.

221 Og det ville være helt greit, TV er greit, hvis du fikk den rette tingen på det. Ja visst, det er det.

222 Men hva gjør dere? Det begynner å bli mer og mer råttent etter hvert, bruker Guds navn, banning, sverting, nakne kvinner, umoralske handlinger, som forgifter sinnet til disse barna, inntil vi har oppfostret en flokk med bohemungdom, det er rett, bøller. Det er nøyaktig sannheten. Dere kan like godt se på det.

223 Hele nasjonen vår blir til en flokk med bøller. Enhver gutt går rundt med sine ridebukser hengende nedenfor hoftene, og hodet hengende tilbake, og håret henger ned i nakken slik som en fru Kennedy's “waterhead” frisyre, og går rundt sånn, som en bølge, og deretter kalle dette amerikansk? Du har falt fra nåden. Omvend deg og vend tilbake til Gud, eller du vil gå til grunne. Det er grunnen, vi—vi ønsker å få en inn hit som vil la oss få gjøre alt det vi vil. Det er riktig.

224 Det er slik fatt med menighetene. De ønsker å velge inn en pastor, ikke en pastor som vil stå der og hamre inn evangeliet til dem. Men de vil ha en som vil la dem få tøyse seg inn i en badedrakt, og spille bunko i kjelleren, og leve slik de har lyst til, TV-programmer fra usensurert kringkasting, motbydelighet og uanstendighet, forener kirken og verden sammen.

225 Ikke rart at Amos ville skrike ut mot denne tingen. Tror dere at folk ville tatt imot ham når de velger tingen rett inn?

226 Hvis pastoren forkynner over tjue minutter, kaller tillitsmannsstyret ham inn i rommet og sier: “Se her, pastor. Vi—vi brakte deg ikke hit for å gjøre noe sånt. Vi har et tjue minutters program. Når det er over, send dem avsted.”

227 Det han trenger å gjøre er å sparke den flokken av tillitsmenn ut døren og ta Bibelen og forkynne hele natten, slik som Paulus gjorde, og se oppstandelsen av de døde. Nøyaktig. De kastet ham ut av bygningen; gatehjørnet er helt greit. “Gud er i stand ut av disse steinene. . .”

228 TV, usensurerte filmer, urenheter, uanstendighet, og lager et eksempel. Se på våre små barn i dag. Se på våre jenter. Se bittesmå karer som kommer fra skolen, ikke over seks år gamle, sju, åtte, tenner opp sigaretter. Hvorfor er det slik? Deres mamma før dem har sannsynligvis gjort det. Hvis de ikke gjorde det, da er det noen av barna som de er sammen med. Vokt hvem dine barn leker sammen med. Riktig. Her om. . .

229 For en tid siden, kona kjenner til det, vi satt ved bordet. Og min lille Joseph slapp ut et ord som ville få en full sjømann til å skamme seg. Jeg snudde meg rundt. Jeg sa: “Hva var det?” Og mor nesten besvimte. Den lille gutten så uskyldig ut.

230 Han sa: “Hva er i veien, pappa?” Og store tårer i øynene hans.

231 Jeg sa: “Si aldri noe slikt som det.” Han visste ikke hva det dreide seg om. Klarte å finne ut at barna på skolen brukte dette skitne ordet. Jeg sa, “Vennen min, det er av djevelen.”

232 Ser dere, der har dere det, dine barn. Det er bare kommet til et punkt, broder, til det bare blir hensynsløs egoisme, slik et konglomerat av synd. Åh, du! TV-programmer, synd-elskere, lyst-elskere! Åh, du!

233 “Tjue minutter er lenge nok. Jeg er nødt til å se kveldens film.” Skjønner? “Skynd deg og få dette ut herfra. Jeg må gjøre det.” Skjønner? De har utført sin religion. De gikk ned dit, og det er nok.

234 Men, jeg sier deg, en virkelig mann eller kvinne som er født av Guds Ånd, vil sitte time etter time, drikke av Guds Ord. Ikke bare det, men når det treffer der, forankrer og endrer det livet. Amen. Ja.

235 Det er vårt folks begjær. Hele vårt oppsett er fordervet og forfalt. Det er vårt folks ønsker.

236 Du tar en god mann, la oss si, som er en god mann, setter ham inn i en familie som er en gjeng med lyst-elskere, de vil lede den mannen til et hundeliv; eller, en god kvinne, den ene eller den andre, sett dem inn i en familie som er forvirret. Nå, hele familien burde overgi seg til Gud. Det er vår oppgave å be, til våre barn er blitt frelst, holde vårt hus i orden. Ja visst.

237 Vi er noe i likhet med hva Israel gjorde, som laget alliansen med sine fiender. De måtte først komme bort fra Ordet før

de kunne gjøre det. Og det bare viser hvor langt Amerika har kommet bort fra Ordet.

²³⁸ Dere vet, dere—dere er nødt til å fornekte sannheten før dere kan tro på en løgn. Det er rett. Det er nøyaktig rett. Eva måtte først fornekte Guds Ord før hun kunne ta satans løgn. De måtte komme bort fra Ordet da, det samme nå, lar Roma overta uten å avfyre et skudd. De kjenner ikke Guds Ord angående disse tingene. Det er det som er problemet med det.

²³⁹ Vi trenger en sann profet til å stå fram, bringe oss tilbake til Ordet. Det er riktig. Vi er lovet en. Vi er lovet det. Ja, så absolutt. Malakias 4 sa at han ville. “Og han ville gjenopprette folkets Tro tilbake til disse pinsefedrene igjen.”

²⁴⁰ Amos visste at Israels ugudelige elskere en dag ville ødelegge henne. La meg nå si dette med ærbødighet. Slik vet også en troende i dag at verden, dette Amerikas ugudelige elskere, kommer til å ødelegge henne. Din kjærlighet til politikk! Jeg vil bare la dette synke ned et øyeblikk. Dette vil ødelegge nasjonen. Og din kjærlighet til verden, at du ikke står opp sammen med Ordet og prøver å gjøre det som er rett, det vil ødelegge kirken. Det er helt riktig. Jeg håper dette er mottatt. Kirken hadde forlatt Ham, forlatt Hans Ord av Liv. Hele verden snubler angående dette, som en snublestein. De gjør det samme i dag. Ja. Hvis Amos var her, ville han rope ut imot hele systemet.

²⁴¹ Nå, i avslutningen ønsker jeg å si dette i vers 8. Lytt nøye. Han sa: “Når løven brøler, hvem kan annet enn å frykte når løven brøler?”

²⁴² Og jeg har jaktet løver. Løven er dyrenes konge. I Afrika har jeg ligget der ute på disse ørkenområdene om natten, under dette lille gresset eller det var torner.

²⁴³ En løve vil bykse rett foran et gevær som avfyres. Han er ikke redd for det, men han vil ikke gå nær en tornebusk. Dere har hørt legenden. Men dette er sant, en løve vil ikke gå nær en tornebusk. De bygger opp hytter av torner slik som det, og løven vil ikke hoppe mot det. Ellers kunne han komme, komme rett inn.

²⁴⁴ Billy og jeg. Jeg husker at jeg lå ute der en natt, og hører dens store munn smelle igjen, så langt fra hodet mitt, skjønner, men den—den ville ikke komme nær. Dens store gamle pote, omtrent som *dette*, som vandrer rundt på bakken.

²⁴⁵ Og du kan høre alt fra hyener, den leende hyenen, den gråtende hyenen, og—og de—de skrek. Og—og du hører bavianene, apene, og—og giraffene og elefantene med disse store hylene og “tuting.” Du kan høre dem milevis i fra. Og insekter og biller av alle slag lager sine lyder. Men la bare en løve brøle på avstand, selv billene slutter å gi fra seg lyd. De lytter. Hvorfor? Det er deres konge. De lytter til det.

246 Bibelen sier: “Når Gud . . . Når en løve brøler, hvem skal ikke frykte? Og når Gud taler, hvordan kan vi la være å profetere?” Hvordan kan vi la være å gjøre det? Når Gud taler, roper profeten ut det talte Ordet. Og hvis Det er Guds Ord . . .

247 Og løven brøler; billene, alle ting blir stille, fordi de er redde. Deres—deres—deres konge taler. De har fornemmelse nok, vågsomhet og ære nok for å hedre sin konge når den taler.

248 Så, Gud taler gjennom Sitt Ord, og lar enhver skapning av Hans skaperverk gi akt på det. Han taler i disse siste dager. Han legger frem Sitt Ord. Og la enhver skapning som hører Hans Rike til, akte på det som Han sier. Stoppe. Sjekke opp. Han brøler nå, roper ut gjennom Sitt stadfestede Ord. Han gjør Seg Selv kjent. Når Han brøler i disse siste dager, la oss gi akt på det og vite at det er noe som er i ferd med å skje, vel vitende om at Gud aldri gjør det uten at Han først roper det ut. Når Han roper ut, da er det noe som følger det ropet, ja, fordi Han stiger frem da.

249 Han sa: “En—en . . . Brøler nå en løve uten en grunn? Roper en ung løve, ut fra hulen, før han har tatt noe?” Skjønner?

250 Gud har en grunn til å brøle, fordi Han vet at dommen er for hånden. Og Hans Ord, Hans Ord er en profet. Han er. “*Dette* er profetien om Jesus Kristus.” Det er en åpenbaring, Gud åpenbarer Seg Selv for oss gjennom Sitt skrevne Ord. Og Han er Ordet. Og nå, *dette* er Hans Ord. Ingenting kan bli lagt til Det eller bli tatt fra Det, men Det er nødt til å bli levd og rettet inn nøyaktig slik som Det er. Vi våger ikke å ta noe fra Det eller legge noe til Det. Gud er fortsatt Gud. Han brøler.

251 Han sa: “Som det var i Noahs dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme. De spiste, drakk, tok til ekte, ga til ekte, de umoralske.”

252 “Og som det var i Lots dager”, Han kom Selv i et legeme av kjøtt og stadfestet Seg Selv ved å være hos Abraham. Sa: “Slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Se etter disse tingene. Kveldslyset skinner.

253 Åh, om vi hadde Amos på scenen i dag, la ham brøle ut, han hadde sprenget ned våre systemer og våre tradisjoner, og Guds Ord ville gå fram triumferende.

La oss be.

254 Himmelske Far, tal igjen. Brøl ut, Herre, med Den Hellige Ånd. Han er Profeten for tiden. Han er Profeten i dag, prøver å finne Sin vei inn i hjertene til menn og kvinner, slik at Han kunne tale Sannhet. Jeg er så glad for at Han finner noen. Jeg ber Himmelske Far at Han vil finne mange her i kveld, at Han kan bruke noen som er rede til å være ærbødige. Når de hører brølet fra den allmektige Gud som går frem ved Hans Ord, dommen er for hånden.

255 Når en løve brøler, han kommer fram. Da vet hver—hver skapning at han bør helst skjule seg, fordi en konge vandrer fremover.

256 Gud, vi har bare en sikkerhetssone, når Kongenes Konge brøler, det er Jesu Kristi Blod. Vi har en sikkerhetssone. Jeg ber Himmelske Far at Du vil tale til hjerter i kveld. Og la dem vite at de lever i skyggene av Kristi Komme, når nasjoner bryter sammen og tingene skal fortsette med hva de er. Og likevel, i Din kjærlige nåde . . .

257 Vi har syndet så mye, det så ut som Du ville vende Deg vekk fra oss og la oss gå bort. Men likevel, slik som Du var tilbake der i Eden, lager Du en vei til å unnfly. Du laget en vei til å unnfly for Noah. Du laget en for Moses og for Daniel, Hebreer-barna. Du, Du lager hele tiden en vei. Og de som finner Den, de vandrer i Guds Lys og har Liv. De som avviser Den er fordømt og blir forkastet.

258 Jeg ber Himmelske Far, at det ikke vil være noen slike her i kveld som blir forkastet. Må de mildt høre ropet fra Gud, Den Hellige Ånd som taler nede i deres hjerter og sier: "Dette er Meg. Vær ikke redd. Det er Meg." For vi ber om dette i Jesu Navn, Amen.

259 Jeg kommer til å vente med alterkallet i omtrent ti minutter. Jeg er litt sent ute. Men jeg tror at Billy ga ut bønnekort for et par kvelder siden eller noe slikt, oppe hos broder Groomer. Og jeg tror han har gitt dem ut i går kveld. Jeg kalte ikke opp disse. Jeg vet ikke . . . Jeg antar han ga dem ut igjen i kveld. Jeg vet ikke om han gjorde det eller ikke, men la oss kalle opp noen av disse kortene. Er broder Groomer her? Groomer? Nei, nei. Groomer. Er han her? Hvor startet vi fra? Starte fra nummer . . . startet ikke vi fra nummer en, der oppe?

260 I går kveld hadde vi ikke bønnekort. Vi . . . Den Hellige Ånd gikk bare rett ut gjennom forsamlingen og kalte folket. Liker dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Jeg gjør det også. Og å forkynne hardt slik som dette, at jeg kanskje er litt tilbakeholdende på det.

261 Jeg—jeg har gitt folket bønnekort, jeg er forpliktet til å be for den personen. Det er alt. Hvis vi ikke har noen skjelning, er det greit. Men jeg er forpliktet til å be for den personen. Min sønn gir ut et bønnekort, jeg—jeg er nødt til å be for den personen. Det er alt. Så, jeg—jeg føler det slik. Jeg vil gjøre det, Gud hjelpe meg. Før jeg forlater distriktet her, vil jeg—vil jeg gjøre det.

262 Nå, vi kan ikke ta for lang tid. La oss se, vi begynte fra en til tjuefem, tror jeg det var den kvelden. Ja, en til tjuefem. Jeg . . . Broder Groomer, er du her? Broder Groomer? Jeg uttaler ikke det riktig. Men jeg tror det er riktig. En . . .

263 Vel, la oss begynne på nytt, på et annet sted i kveld. La oss starte, la oss starte fra syttifem da, til ett hundre. Hvem

har bønnekort nummer syttifem, løft opp hånden din. La oss se om . . . Vel, det er riktig. Det er bra. Greit, kom opp hit, dame. Syttifem, syttifire, sytti- . . . bare syttifem. Nå syttiseks, syttisju, syttiåtte, syttini, åtti, åttien, åttito, åttitre, åttifire, åttifem, åttiseks, åttisyv, åttiåtte, videre til ett hundre. La dem komme hit. Hvor er Billy Paul? Unnskyld meg. Greit. Kom, gå ned dit. La noen plassanvisere hjelpe ham til de kommer inn i bønnelinjen.

²⁶⁴ Nå, resten av dere, se mot meg bare et øyeblikk. Ja. Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] La oss bare synge dempet, forsiktig, bare for et øyeblikk, mens noen av dere brødre, plassanvisere går ned dit. Åh, takk. De fikk tak i dem der nede, så de . . . Slik at linjene ikke vil bli blandet sammen. Jeg ønsker å be for disse menneskene. Og så i morgen vil vi sannsynligvis be for de syke akkurat slik, og videre og videre til konferansen. Og jeg . . .

²⁶⁵ Kanskje broder Roberts kan ha en bønnelinje der oppe også, oppe på—på plassen. Jeg tenkte at kanskje begge av oss har en i sammen, en på den ene siden, og en på den andre. Men jeg—jeg vet ikke om han ønsker det eller ikke. Jeg har ikke snakket med ham, og jeg bør nok snakke med ham først, skjønner. Broder Oral er en fin broder, en ekte Kristi tjener. Og han ville være ydmyk nok til å gjøre det, men jeg bare på en måte misliker å kaste meg selv inn der med en slik mann, skjønner dere. Så kanskje jeg heller bare skulle la det være. Vel, hvis han ville fortelle meg, hvis han ville spørre meg: "Broder Branham, kom og hjelp meg", ville jeg—ville jeg være glad for å gjøre det. Men, nå, han er en ydmyk og veldig god broder. Og hvis han skulle spørre meg om å gjøre det, jeg, ville jeg selvfølgelig gjøre det. Men jeg ville ønske at han skal spørre meg først, skjønner dere. Jeg burde helst ikke si noe om det. Ikke nevnt dette for ham, nå. Bare la—la ham spørre meg, da vet jeg det er greit. Skjønner?

²⁶⁶ Men nå—nå skal vi se. Hvor mange tar . . . Vel, la oss se nå. Hvor mange bønnekort er det i bygningen? La oss se deres hender. Åh, det er ganske mange flere, kanskje femti flere. Førti, femti flere, kanskje. Åh, ja, kanskje tretti flere. Greit. Nå vil vi få—vi vil få . . .

²⁶⁷ Vi vil få alle med. Nå er vi . . . Bare ta vare på kortet ditt, hvis dere ikke blir kalt opp. Se, det er ti minutter over ti, og jeg—jeg vil at dere skal være på søndagsskolen i morgen. Og kanskje i morgen, har vi to møter, vi kan bli kvitt omtrent alle kortene som vi har da, og da—da starte på nytt på mandag igjen.

²⁶⁸ Hvor er vi på mandag kveld? Åh, vi er nede, de sier, i Tucson. Ikke glem å komme ned til Tucson nå, til konferansen der nede. Noen her fra Tucson? Ja. Ja visst. Verdens navle, absolutt, dere skulle være derfra. Broder Carl Williams vil være etter meg for dette, en av disse dagene. Første gang jeg kom hit, var de rivaliserende byer, og jeg ser at det er de fortsatt.

269 Jeg er vant til det. Vår ball-, baseball-, eller basketball-lag der hjemme, disse rivaliserende byene, Jeffersonville og New Albany, åh, du, og du, du! Puh! Det er knapt en kveld hvor det ikke er en masse tvekamper, når de har en konkurranse, så jeg vet ikke hvordan det kommer til å bli.

270 De er konstant engasjert, vet jeg, i Tucson. Men Phoenix er blitt mange ganger større enn Tucson, tror jeg, fordi jeg. . . Tucson, jeg tror ikke at de er en tredjedel av størrelsen på Phoenix. Men. . .

271 Vi drar ned dit fordi de har noen gode, hellige mennesker der nede, det er jeg sikker på. Overalt hvor jeg har dratt i verden, helt inn i jungelen i Afrika, jeg kan fortsatt finne dem. Åh du! Jeg skulle ønske jeg kunne få min kone til å komme opp hit og synges denne sangen for dere en kveld: "De kommer fra øst og vest, fra landene langt borte." Nå, hun ville reise seg opp og smyge seg ut da jeg sa det.

272 Så, hun er livredd for broder Rose. Broder Rose sa: "Søster Branham er her. Vi ønsker at hun kommer opp og sier noen ord."

273 Hun sa: "Mitt hjerte gjorde omtrent femten hopp." Sa: "Jeg dukket hodet mitt ned." Sa: "Bill, hvis han noen gang er et eller annet sted i møtet," sa: "da kommer jeg helt sikkert til å gjemme meg." Hun er virkelig beskjeden. Så, jeg—jeg—jeg hører om dette når jeg kommer hjem.

274 Jeg håper at alle dere unge mennesker. . . jeg sier dette, ikke fordi hun er her. Dere vet det, og alle som kjenner henne. Jeg håper at enhver ung mann i denne bygningen, når han gifter seg med sin kone, at hun er like så god til ham, og at dere er like så lykkelig sammen, som min kone og jeg har vært disse årene. Hvis det skal gis noen anerkjennelse til Branham familien, la den gå til henne. Hun er dronningen. Så visst er hun det. En ting, hun er en virkelig mor. Og se så hva hun har vært nødt til å avfinne seg med, skjønner, og så, vel, dere ville—dere ville bli overrasket over hva det er. Vel, folk på døren, dag og natt. Og hun står imellom meg og folket, se, det er der, hjemme. Så det er virkelig en vanskelig jobb.

275 Og jeg tenker mange ganger på lille Billy Paul, jeg tok meg av ham da hans mor døde, bare en liten baby. Dr. Adair pleide å si: "Du er en merkelig fyr." Og jeg ville være nede på gaten, tok vare på ham, og han gråter etter sin mor, og det kalde været, dere vet, jeg holder ham opp på min skulder som *dette*.

276 Og hadde ikke penger nok til å holde hans. . . eller skaffe ham en ekte flaske. Jeg hadde en cola flaske til ham med en tåtesmokk over den. Jeg ville sette den inn *her* og holdt den under armen, holde den varm. Begynte han å gråte for mye, ville jeg strekke meg bort, stikke den tåtesmokken inn i munnen hans. La ham amme en liten stund, og satte flasken ned igjen bort *her*. Og jeg hadde melk over hele meg, og alt annet, dere vet.

277 Jeg holdt ham, fortsatte rett videre, dere vet, tok tak i ham. Om natten, du og du, hvordan jeg prøver å vugge ham i søvn, og få noen til å komme og se etter ham mens jeg gikk og ba for de syke. Vi kom en lang vei sammen. Håper Han lar oss fortsette på den måten.

278 Jeg så ham i går, tok vare på sin lille gutt. Og jeg tenkte: “Billy, dette var deg, for bare en liten stund siden.” Vel, det er slik vi må gjøre det, bevege oss ut av veien, og gi de andre en sjanse. Velsignet være Herrens Navn.

279 “Når en løve brøler, se, hvem skal ikke frykte?” “Og Guds frykten er begynnelsen til visdom.” Er det riktig? Det er hva den vise mannen sa. “Guds frykten.”

280 Nå vil jeg at dere i denne bønnelinjen som står der, alle dere som vet at jeg ikke vet noen ting om deg, løft opp dine hender. Alle sammen. Den gode Himmels Herre er min Dommer; så vidt jeg vet i mitt liv har jeg aldri sett noen av dem i mitt liv. De har sannsynligvis sett meg, fra å sitte ute i forsamlingen.

281 Nå, hvor mange der ute i forsamlingen, som vet at jeg ikke vet noen ting om deg? Men likevel, du er syk og du tror at Gud, du kunne røre ved kanten av kappen Hans, og Gud ville tale til meg for å kalle på deg, slik Han gjorde med kvinnen, slik som med den opprinnelige kvinnen? Åh, du! Ikke rart at jeg talte så lenge. En forsamling som dette, med den slags tro, skulle gjøre det.

282 Er dette damen? Nå, her er en dame. Vi møtes i kveld som fremmede, og nå står hun her. Naturligvis, kanskje hun er syk, eller hun kan ha et eller annet problem.

283 Se, Gud gjør andre ting foruten å helbrede syke, vet dere. Og så . . . Og Han lovet å møte alle våre behov, våre behov, noen ganger ikke våre ønsker, men våre behov. Nå vil jeg at dere bare skal tenke på en ting nå, når dere drar hjem, eller hvis dere aldri har lest det før, les Johannes 4, og—og se nå. Nå, her nå, jeg husker ikke . . .

284 La meg si dette. Jeg tror denne tjenesten, enten kommer Han til å ta meg hjem eller ta det et trinn høyere. Det er—det er rett ned til denne endetiden. Eller, enten sende meg til utlandet eller til et sted hvor de aldri har hørt Det. Skjønner? Det er noe som er i ferd med å skje. Bare husk det.

285 Og hør, jeg er ikke en selger av lydbånd. Men jeg har en god broder her som tar opp disse lydbåndene, og det er herr Maguire. Jeg tror det er James Maguire. Og hans—hans svigerfar, broder Sothmann der bak, de stiller med disse lydbåndene. Jeg ville, hvis noen av dere har en båndopptaker . . . Jeg har ikke tenkt å si noe om det nå, for jeg vet ikke noe om det. Men hvis dere noen gang kjøpte et lydbånd fra dem, kjøp dette båndet: *Herrer, hvilken tid er det?* Lytt til det: *Herrer, hvilken tid er det?* Spill det under bønn, og da vil dere begynne å be for meg. Skjønner? Når dere . . . Fordi, dere vil da se hvilken—hvilken stilling som jeg

står i rett her i kveld. Snakk om å være i en vanskelig situasjon, hvis dere bare visste hva jeg står i rett nå, rett her! Skjønner? Men jeg må gå videre. En vinner gir aldri opp, men den som gir opp, vinner aldri. Det er rett. Jeg må praktisere det som jeg har forkynt. Ser dere? Nå, jeg tror Gud. Jeg tror Ham rett nå.

²⁸⁶ Nå, her er et utgangspunkt. Nå, hvis jeg—hvis jeg var vår Herre Jesus som sto her, og denne kvinnen var syk, dere vet at jeg ikke kunne helbrede henne hvis jeg var Herren Jesus. Jeg kunne ikke gjøre det, for jeg hadde allerede gjort det. Nå, hvor mange vet at det er sant? [Forsamlingen Sier: “Amen.”—Red.] Ser dere? Ja visst.

²⁸⁷ Han har allerede tilgitt enhver synd. Han har allerede helbredet enhver syk person. Han har allerede anvendt Blodet på Golgata. Prisen er allerede betalt. Alt er betalt. Men det eneste du trenger å gjøre er å akseptere Det, tro Det og akseptere Det. Og du kan ikke akseptere Det, før du først tror Det. Skjønner? Tro Evangeliet.

²⁸⁸ Nå, men hva om Han sto her, iført denne dressen som den gode Herren fikk broder og søster Williams til å kjøpe til meg, for omtrent fem eller seks år siden? Og hva om Han sto her i den dressen, iført denne dressen, og denne kvinnen sto her?

²⁸⁹ Nå, hvis Han hadde arr i hånden ville Han si: “Du skjønner, jeg er Messias. Jeg. . .Ser du arrene? Se over pannen min.” Nå, enhver bedrager kunne gjøre det. Det er riktig. Ville ikke gjenkjenne Ham ved det. Og hvis Han sto her på den måten, ville jeg vite at det ikke var Ham. Jeg ville vite at det ikke var.

²⁹⁰ Fordi, når Han kommer vil basunen lyde. Vi vil. . .Han vil ikke komme til jorden. Vi vil bli tatt opp i luften for å møte Ham. Ser dere? Vi samles med Ham i luften. “Vi som lever og er tilbake skal bli tatt opp sammen med dem for å møte Herren i luften.” Han kommer ikke til jorden. Vi møter ham i luften.

²⁹¹ Men nå, Han sa: “Jeg vil være med dere inntil verdens ende. Jeg vil aldri forlate dere eller svikte dere.” Hvordan kan Han være? Hans Liv. Da, hvis Hans liv ville være i meg, og da ville jeg representere Ham. Da, hvis det ville være, ville det være det samme Livet som var i Ham, det ville gjøre de samme tingene som Han gjorde.

²⁹² Nå, her er en mann og kvinne slik som i Johannes 4. Han møtte en kvinne. Han hadde aldri sett henne før. Hun hadde aldri sett Ham. Og der sto de sammen. Og Han fortalte henne, kvinnen ved brønnen, hva hennes problemer var. Og da Han gjorde det, sa hun: “Sir, jeg ser at Du er—Du er en profet.” Hun sa: “Men vi vet at Messias, når Han kommer, Han som kalles *Kristus* som betyr: ‘den salvede’, når Han kommer, skal Han gjøre disse tingene, fortelle oss disse tingene.”

Og Han sa: “Jeg er Ham som snakker med deg.”

293 Nå, hvis Han er den samme i går, i dag og for evig; bare, det fysiske legeme. . . Han bruker vårt legeme. “Han er vintreet. Vi er grenene.” Så, denne Ånden vil handle igjen helt nøyaktig slik som Den handlet når Den var i Ham. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ville det få deg til å tro? Si: “Amen” hvis det ville. [“Amen.”]

294 Nå, dame, jeg kjenner deg ikke, har aldri sett deg i mitt liv, som jeg vet om. Selvfølgelig har du sannsynligvis sett meg på gaten eller i møtene og så videre. Men dette er første gang vi møtes.

295 Nå, hvis—hvis det er helbredelse du er i behov av, vel, jeg, hvis jeg kunne gjøre det, ville jeg det, om jeg kunne på en eller annen måte gjøre noe. Og hvis det er økonomi, om jeg—jeg kunne hjelpe med det, ville jeg gjøre det. Og hvis du kunne fortelle, at du er her for noen andre, kunne du si: “Jeg kommer hit, broder Branham, for at du skal be for—for min sønn, eller min datter, eller min søster eller pappa”, eller en eller annen. Jeg ville gjøre det, skjønner, alt jeg kunne gjøre.

296 Og—og hvis du hadde problemer på hjemmebane, kunne jeg si: “Jeg vil gjerne møte deg og din mann sammen og snakke med dere et annet sted enn her, ser du, slik at jeg kunne snakke til dere begge og se nøyaktig hvor feilen ligger.” Deretter, når den Hellige Ånd åpenbarer og sier: “Vent et øyeblikk. Du gjorde *dette* rett her på *dette* bestemte tidspunktet.” Det avgjør det. Du kan ikke nekte for det. Skjønner? Sier: “Du gjorde *dette* over her.” Så da er det avgjort, du skjønner. Nå, dere starter rett derfra. Skjønner? På den måten, det er avgjort.

297 Nå, du vet at jeg snakker til deg for en hensikt. Jeg har forkynt. Skjønner? Og så, jeg—jeg bare får meg selv inn i—inn i en salvelse for noe annet, ser du, for å se om Den Hellige Ånd vil komme og virke på meg med en Guddommelig gave; det vil si at de to bevissthetene ligger tett sammen, noe som gir meg Guds nåde til å se visjoner, og se hva som skjer, hva som vil skje, hva som har vært.

298 Du vet om dette er sant eller ikke. Du står her foran minst fem hundre mennesker, ser du, eller nær opptil det, tre hundre i hvert fall. Ser du? Og—og du vet at det—det. . . Du vet om det er sant eller ikke. Og—og hvis det er sant, da er det Gud. Bibelen sier: “Om det er en iblant dere som er åndelig eller en profet, og hva han sier, skjer, så hør ham.” Forstår dere? Nå, “Hvis det ikke skjer, så hør ikke på ham.”

299 Nå, jeg har ingen anelse om hva damen er her for. Men la nå bare Den Hellige Ånd komme og se om ikke Han forteller det. Skjønner? Og om ikke det vil være den samme tingen som vår Herre gjorde! Det ville være alt hva Han kunne gjøre hvis Han står rett her, fordi, husk, det er Han. Det er Ham. Det er ikke

meg. Jeg kjenner ikke henne. Jeg bekjenner, jeg kjenner henne ikke. Så, det ville være nødvendig med Ham.

Nå, selvfølgelig, damen har en herlig følelse i sin ånd.

³⁰⁰ Ikke fordi hun har hånden løftet. Dere har alle vært i møter og sett dem løfte opp hånden, gjør slik som *det*, og Den Hellige Ånd kaller rett tilbake og forteller dem hva de var. Skjønner? Det er riktig. Det betyr ikke noe. Å høre dem skrike og rope som *det*, du forteller dem rett da: “Du lever med *denne* mannens kone”, så det rett over *her* og alt annet. Vel dere vet. Dere har vært i møtene og sett hvordan disse tingene er, og skjønner hvordan disse tingene er. Det betyr ikke noe.

³⁰¹ Men damen, ser ut til å være i en herlig følelse i hennes ånd. Nå, damen lider av noe galt. Jeg ser henne, hvordan hun spiser. Hun er foran meg nå ved et bord, og en slags diett eller noe, en slags merkelig diett. Det er riktig. Stemmer dette? [Søsteren sier: “Det er riktig.”—Red.] Så løft din hånd slik at folket vil se det. Skjønner? Jeg har sett damen foran meg, gjøre noe. Uansett hva det var, så er det tatt opp. Ser dere? Greit. Nå, bare slik at du vil vite hvorfor . . . Hun er en hyggelig person.

³⁰² Se bare et øyeblikk. Nå, Ånden salver. Nå, må alle sammen sitte virkelig ærbødige. Fortsett å be. Vær i bønn, for jeg har sett Den bevege seg rett over forsamlingen akkurat da. Skjønner? Nå, vær virkelig ærbødige.

³⁰³ La oss se damen igjen, bare for å snakke med henne. Uansett hva Han fortalte deg . . . Ja. Her er det. Det er ved et bord. Det er et—det er et mageproblem. Og noe slags, som en infeksjon eller noe i magen. En lege har sett på dette. Og, sier, du har hatt dette problemet i lang tid. Og en gang, ble det erklært: “Magesår, som er økende.” [Søsteren sier: “Det var det sannelig.”—Red.] Og nå sa han noe. Hva var det? “Tolvfingertarmen. Tolvfingertarmen.” [“Tolvfingertarmen.”] “Tolvfingertarmen”, jeg hørte ham si det. Skjønner? [“Riktig.”] Det er riktig. Det er helt riktig. Ditt navn er fru McCraw. [“Ja, Sir”] Det er riktig. Gå bare videre nå, tro av hele ditt hjerte. [Søsteren roper av glede—Red.]

Tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³⁰⁴ Etter et rop som *det*, sittende bak der, sir, denne kollapsede lungen som du hadde, burde føle seg mye bedre nå, hvis du tror. Det er helt i orden nå. Greit, dette gjorde det. Amen.

Hva rørte han ved?

³⁰⁵ En mann, omkring to rader bak ham der med åreforkalkning, hvis du også tror, sir!

³⁰⁶ Hva rørte han ved? Kan dere ikke se det Lyset som henger rett der? Se på det Gulaktig Lyset *der*. Jeg kjenner ikke mannen, har aldri sett ham i mitt liv. Bare tro på Herren Jesus.

307 Nå, et eller annet sted, det er en liten baby her, et spedbarn har fått en skjev nakke. *Der* er den. Jeg kjenner henne ikke. Tro, søster. Barnets nakke vil rette seg opp, hvis du vil tro det.

Hva rørte hun ved? Halleluja.

308 Det er noe annet vedrørende en nakke. Jeg har sett den. Det er en kvinne. Jeg kan ikke plassere henne. Ja visst. Hun sitter her og gråter. Fru Riley, tro på Herren Jesus Kristus, nakken din vil bli frisk. Tro.

309 Jeg kjenner ikke kvinnen. Jeg har aldri sett henne i mitt liv. Det eneste dere trenger å gjøre er å tro Jesus Kristus. Tror dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ha tro.

310 Jeg kjenner ikke deg, min herre. Vi er fremmede for hverandre, så vidt jeg vet. Tror du at Jesus Kristus kan fortelle meg hva som er problemet ditt? Du vet om det vil være riktig eller ikke, gjør du ikke? Hvis du kan tro av hele ditt hjerte nå! Fortsetter å gå ut til forsamlingen. Tror du at din kone der ute kommer til å bli frisk også? [Broderen sier: "Ja,"—Red.] Det øyeproblemet, hun lider av et øyeproblem. Tro det? Du er ikke herfra. Nei. Du er fra der hvor det er mye vann, på en måte. Det er en kystby. Det er California, Los Angeles. Returner tilbake, herr Bowman, og bli frisk. Og Jesus Kristus vil gjøre deg frisk.

311 Tror dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, dere, hver og en kan bli helbredet rett nå hvis dere vil tro det. Tror dere det? ["Amen."]

312 Hva med dere i bønnekøen, tror dere det også? Dere må bare ha tro og ikke tvile. Tro av hele deres hjerte et øyeblikk.

313 Denne damen, grunnen til at jeg stoppet opp med henne, hun er i en alvorlig tilstand. Denne kvinnen vil dø ganske snart hvis noe ikke blir gjort for henne, fordi hun er overskygget. Se den mørke skyggen over henne?

314 Si, dere vet, vi hadde skyggen av denne døden over mennesker; tok et kamerabilde, akkurat som Herrens Engel. Vi har det hengende i vår menighet; en veldig stor, svart-utseende ting, som en syklon, hengende over en kvinne. De fortalte at hun ikke skulle ta bildet. Og Den Hellige Ånd sa: "Ta det rett nå." Og de knipset bildet og der var det. Ser dere? På begge sider, her. Det henger rett der.

315 Dere folk fra tabernaklet, noen av dere som er, som er her, broder Fred og disse, her er den samme tingen hengende rett over denne kvinnen.

316 Hun har kreft, det er rett, i blæren. Det er riktig. Stemmer det? Løft hånden din hvis det er sant. Ser dere? Nå, mørket er borte, uten å si noen ting. Se, bare hennes tro som gjorde det. Gå, tro. Amen. Amen. Ikke tvil på det. Bare gå og tro av hele ditt hjerte.

317 Hjerteproblemer dreper mange mennesker, men det vil ikke drepe deg hvis du vil tro. Amen. Bare gå og si: "Takk til Herren." Gå og bli frisk. Ja vel.

318 Djevelen ønsker å få deg til å ha denne leddgikten hele livet. Men hvis du tror av hele ditt hjerte vil Jesus Kristus gjøre deg frisk. Du tror det? Begynn på din vei og takk Gud.

319 Tror du av hele ditt hjerte? Du kan gå og spise din kveldsmat, og det mageproblemet vil forlate deg. Bare gå og si: "Priset være Herren!" Gå, tro Ham av hele ditt hjerte.

320 Du hadde også et mageproblem. Tro av hele ditt hjerte, og gå og Jesus Kristus vil gjøre deg frisk. Ja vel.

321 Hva er du så redd for? Du er plaget med nervøsitet. Fikk deg nesten nedtrykt, nesten i et sammenbrudd, satan lyver til deg. Men det er avsluttet nå. Du tror meg? Gå og si: "Priset være Herren!"

322 Herre Jesus, jeg ber om at Du vil helbrede vår søster og gjøre henne frisk i Jesu Navn. Amen.

323 Kom, tro søster. I Jesu Kristi Navn, jeg legger hendene mine på henne for hennes helbredelse.

324 Kom, min broder. I Jesu Kristi Navn, jeg legger hendene på broderen for hans helbredelse. Amen.

325 Hvor mange har fått et troende hjerte, under en hånd som vil løfte seg opp? Legg nå den hånden over på noen ved siden av deg. Du sier: "Ville Amos si det?" Det ville han ganske sikkert. Det er Herrens Ord. Du løfter opp hånden, du tror.

326 Jesus sa: "Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger sine hender på de syke. . ." Sa ikke engang at de skulle be for dem. Han sa: "Om de legger sine hender på de syke, bare hånden liggende på dem, de skal bli friske."

La oss be.

327 Herre Jesus, Kongen har ropt ut med Sin Stemme: "Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger sine hender på de syke, skal de bli friske." Herre Gud, må enhver demon skrike. Må enhver sykdom gå sin vei. Må djevelen bli beseiret og Guds barn gå ut av denne bygningen i kveld i seieren og kraften fra Jesu Kristi oppstandelse.

328 Tro det. Det er riktig. Bare stå rett med det. Si, bare legg, hold din hånd på noen og si: "Herre, helbred dem." Jeg vil at du skal be. Jeg ba. Jeg vil du skal be for noen. Du er—du er. . . Du er en kristen som jeg er. Vi er alle kristne. Nå ber du for noen. De ber for deg.

329 Nå, hvordan ville du ha noen til å be for deg? Du ber for dem slik som du ønsker at noen skal be for deg. "Gjør mot andre hva du vil ha andre til å gjøre mot deg." Be rett ut, vær oppriktig, akkurat slik som du vil ha dem til å be for deg.

³³⁰ “Og troens bønn skal redde den syke. Gud skal reise dem opp. Og hvis de har hatt noen vantro, vil det bli tatt bort fra dem.” Hvorfor? “Kongen brøler. Hvem kan annet enn å profetere? Hvem kan annet enn å vitne når Kongen brøler?” Hans Ord sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.”

Broder Fuller, kom. Gud velsigne dere.

KJENNETEGNET PÅ EN SANN PROFET NOR63-0119
(The Way Of A True Prophet)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk lørdag kveld den 19. januar 1963, i the Faith Temple i Phoenix, Arizona, U.S.A., er tatt fra et lydbånd-opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org